

ஆனந்த

போதினி

ANANDA BODHINI.

Vol. 29. பொருளடக்கம்.

கபாலாஸ்ரீ சுவணம் கல்

உள்ளடக்கம்

20 SEP 1943

1. கடவுள் வணக்கம் ... 45
2. தமிழர் திருநாள் ... 46
3. இயற்கைத் 'திரு'வினர் ... 49
4. நான் காணும் கவியாணகந்தர் ... 50
5. உன்னொளி யுடைய ஒன்றியார் 52
6. பெண்மை வேண்டும் பெருந்தகை 54
7. தமிழ்காடு கண் நிறக்கிறது ... 56
8. வைர விழா வாழ்த்து ... 61
9. தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தந்தை 62
10. "செந்தமிழ்ச் சேவகர்" ... 65
11. தமிழ்ப் பண்பாடு கண்ட
திரு. வி. க., மறவா நாட்கள் 66
12. அரசியல் சேவையும்
தமிழ் வளர்ச்சியும் ... 67
13. வாழ்த்துப்பா, உலகம் வாழ்க! 69, 71
14. தொல்காப்பிய ஐயர் திரு. வி. க. 74
15. கவியாணகந்தரர் அல்லது தமிழ்க்
காதல், நமது திரு. வி. க. 75, 77
16. சிம்மராசி, தாமதமேன்? 84, 87
17. உயரிய பெரியார், பஞ்சாங்கம் 89, 92

(தமிழ்) மெடிரியா மெடிகா என் அருமையான வவத்திய நூல்

இந்த அரிய வைத்திய புத்தகமானது ஆங்கில மருத்து கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் மிகவும் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கவிபோல் நன்றாக விளக்குகிறது. இன்னிவின்ன நோய்க்கு இன்னிவின்ன விதமாக மருத்து களைச் சேர்த்து மிச்சரி (Mixture) செய்து சாப்பிட வேண்டு மென்பதை இந் நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஒர் 'ஆபத்துக்குதவும் தோழன்' என்று அனைவரோரும் நம்பலாம். வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக் குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்கும் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இந் நூல் மிகவும் உபயோகப்படும்.

இதன் விலை ரூபா 3.

முவர் அடங்கன் முறை

திருஞான சம்பந்தபூர்த்தி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரபூர்த்தி சுவாமிகள் மூவரும் பாடிய தேவாரங்கள் முழுமையும் அடங்கிய பெரிய புத்தகம்.

இதன் விலை ரூபா 5—0—0.

“ஜீவா” உயிரோவியம்

எழுதிய நவீனங்கள்

இதுகாறும் தமிழ் ஆன்னைதின் திருமேனிலிலேயே கிடையாத ஒரு எழில் வாய்ந்த ஆபரணம் என்றும், இதுவரை எந்த கதாதிவராலும் காணாத பூடிவு என்றும் ஒரு முறையல்ல; பன்முறை படித் தின்புற வேண்டிய கதை என்றும் அறிஞர்கள் இக் கதைச் சிறப்பைப் பாராட்டி யிருக்கிறார்கள். இக் கதையில் சிறுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு பாத்திரமும் நம் கண்முன்னே நடமாடுவது போன்ற உணர்ச்சி படிப்போர்க்கு ஏற்படும். இதன் விலை அனு 12.

இவ்வுலகைத் திரும்பிப்பாரேன்?

செல்வக் குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து சிமைப்படிப்பு படித்து நவநாகரிக விலையில் சிக்கிச் சீர்கேடுற்று வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட பல கஷ்ட நஷ்டங்களால் உலகையே வெறுத்துச் சென்ற ஒரு பெண்மணியின் சுய சரிதம் உள்ளத்தைக் கவரும் வகையில் வரையப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அனு 14.

சோட்டி கார்த்தியாயினி

ரஷிய ஞானி லியோ டால்ஸ்டாய் எழுதிய “அன்னுகாரினென்னு” என்றும் நவீனத்தைத் தமிழில் இளிய நடைவில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இதன் விலை அனு 12.

காதலனா? காதலனா?

கலாசாலை மகளிர் சிலரின் சீர்கெட்ட வாழ்க்கையும் போலி நவநாகரிகத்துக்கு அவர்கள் பவியாகி அடையும் கதியையும் இக் கற்பனைக் கதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இதன் விலை அனு 10.

ஆனந்தபோதினி

திரு. வி. க. மணிவிழா மலர்

“எப்போருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்போருள்
மெய்ப்போருள் காண்பது அறிவு.”—திருவள்ளுவர்.

செப்டம்பர் } சபாநிலை ஆவணி மீ ௧௨ { பகுதி
29 } 1943ஆம் ஆகஸ்டு மீ 17௨ { 2

கடவுள் வணக்கம்.

இருளிலே கிடந்த என்றனுக் கிரங்கு
நந்தனை உலகமும் உடலும்;
அருளிலே பெற்ற நன்றியை மறந்தேன்;
அகந்தையால் எனதெனக் கொண்டேன்;
மருளிலே வீழ்ந்தேன்; மறவினை புரிந்தேன்;
மாயனை! பிழைபொறுத் தாளாய்;
தெருளிலே இனிக்குத் தெளவிய அமுதே!
தெய்வமே! அரங்கா யகனே!

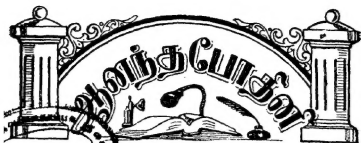
(1)

எங்கிருந்தேன் இங்குவந்தேன் எப்படியென் றாய்ந்தேன்
இவ்வுடலும் இவ்வுலகும் எவ்வழியென் றோர்ந்தேன்
சங்கைதெளி யாதயர்ந்தேன் சாத்திரங்கள் பார்த்தேன்
சாதனங்கள் செய்துமுன்றேன் சற்றுமொளிர் வில்கை
பொங்கிவழி காவிரியில் புருந்துகுடைந் தெழுந்தேன்
பூவிரிந்த பொழிற்பசுமை புலன்கவர ஆழி
சங்குடையாய்! நின்னருளால் சார்ந்தகதை தெளிந்தேன்
சந்திதியில் வந்தடைந்தேன் தமிழரங்க மணியே.

(2)

பண்டைநாள் நிகழ்ந்த பாரதப் போரே
பாவியென் மனத்தினில் நிகழ்க்
கண்டவா றென்னே! கண்ண! நின் கதை
காதுலே கேட்டவா றென்னே!
தொண்டனேன் நெஞ்சிற் றுணையடி கிளந்து
தோன் றுமா றுனதுகொல் அறியேன்
அண்டனே! அல்லிக் கேணியி லமர்ந்த
ஆதியே சோதிநா யகனே.

(3)

தமிழர் திருநாள்

சுடரான ஒருவும் ஒரு கப வருவும். அதில் வரும் ஆவணி மாதம் அருமையான மாதம். இந்த ஆவணிமாதம் தனித்தனம் நான் ஒரு சிந்த நான்; தமிழர் திருநாள்; தமிழன் மகிழ்ச்சி பொங்கும் நான் ஆகும். ஏன்? அன்றுதான் தமிழ் நாட்டின் அருந்தவர் புதல்வர்—தமிழ்த்தாயின் தலை சிறந்த மைந்தர்—திரு. வி. கவியானகந்தர் அறுபது ஆண்டுகள் நிறைவுறும் நான்; மணி விழா கொண்டாடப் பெறும் நான். அம் மணி விழா நானே, தமிழர்களாகிய நாம் அனைவரும் கொண்டாட வேண்டும்.

திரு. வி. க. தாம் கற்றது, கேட்டது அனைத்தையும் தம் சகோதர மக்களுக்கே வழங்கி வந்திருக்கிறார். தமது முயற்சி, உழைப்பு எல்லாவற்றையும் தமிழர் சமுதாய நலனுக்கே பயன் படுத்தினார். அதிகம் சொல்லவேண்டி! அவர் தம் வாழ்வையே தமிழ் மக்களுக்கு உரிமை யாக்கினார். தம்வாணன் முழுதையும் தமிழ் நாட்டுச் சேவைக்கே அர்ப்பணித்து விட்டார்.

திரு. வி. க. வின் தன்னலமற்ற அரும் பெருஞ்சேவையால், மக்கள் நலன் பெற்றார்கள். அவரது அறிவுரைகளால் மக்கள் அறிவு விளக்கம் பெற்றார்கள் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி யுற்றது. சமய தத்துவ உணர்வு பரவியது. சமூகங்கள் சீர்திருத்தம் பெற்றன. நாட்டில் உரிமை யுணர்ச்சி எழுச்சி பெற்று விற்று கொண்டு விளங்குகிறது. தமிழ்ப்பத்திரிகை உலகம் ஒழுங்கான ஒரு உருவைப் பெற்றது. தொழிலாளர்கள் கண் விழித்தனர்.

திரு. வி. க. தமிழ்மக்களைத் 'தமிழ்சோலை'யில் உற்சாகமாக உலாவி விட்டார். 'தமிழ் தேன்மலர்'யின் இவிரியையில் உடல்புளக முற வைத்தார். மனித வாழ்க்கை தற்காலத்தில் எவ்விதமாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு கார்த்தியடிகளின் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை முன்மாதிரியாகக் காட்டினார். 'இமயமலை'யின் வானளாவிய சிகரத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, மக்களின் வாழ்க்கை வட்சியமும் இவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று.

சொல்லாமல் சொன்னார். ஆணுக்குப் பெண் அடிமை என்று பிதற்றி ஆணவங் கொண்டபோதும் ஆணவத்துக்கும் பெண்ணின் பெருமையைத் தெரிவித்தார். தமிழர் தெய்வம் காரு திளமையும் அழகும் வாய்ந்த முருகனே என்று, 'முருகன் அலங்கு அழகு' என்ற நூலில் அறுதியிட்டுக் கூறினார். சைவ சமயிகளுக்கு, சைவசமயத்தின் விழுப்பொருளைக் கண்டெடுக்க, திருவிழாச் செய்து கொடுத்தார். குறுகிய மனோபாவமுள்ள சமயவாதிகளுக்குச் 'சைவத்தின் சமரசத்'தைப் போதித்தார். "தென்னுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவன்" என்று போற்றி முழக்கினார். நம்மாழ்வார் பெருமையை விளக்குமுறையில் வைணவ சமயத்தின் சிறப்பை விகசிதப் படுத்தினார். பெருத்தத்தின் உயர் கொள்கையையும், சமணத்தின் பழைமையையும், சிறிந்துவின் மலைப் பொழிவையும், முடிமது நபியின் சாந்தி மதத்தையும் தமிழர்கள் அறியச் செய்தார். சகல சமயங்களுக்கும் மக்களுக்குப் போதிக்கும் உண்மை 'சமரச சன்மார்க்கமே' என்று மனையிசை விளக்கென விளக்கினார்.

இவ்விதம் இப்பரந்த உலகில் தமிழ் மக்கள் தேசிய விழிப்பு பெற்று சுதந்திர உணர்ச்சியோடு வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் உயர் வடைந்து இகபர நன்மைகளைப் பெற வேண்டுமென்று, ஒல்லும் வாகையால் எல்லாம் ஓயாது பாடுபட்டு உழைத்து வரும் திரு. வி. க. வுக்கு நாம் செய்யும் நன்றி என்ன? அப்பெரியாரைக் கௌரவிப்பதே யாகும். உலக மக்களிடையே தமிழ்நாட்டின் கௌரவத்தையும், தகுதியையும் உயர்த்தியவர்களில் திரு. வி. க. முதன்மையானவர். ஆகவே, அவரைக் கௌரவித்தால் தான், தமிழர்களாகிய நாம் பிற மக்களால் கௌரவிக்கப் பெறுவோம்.

தமிழர்களின் தனிப்பெருச் தலைவரான திரு. வி. க. மணிவிழாவை வருகிற ஆவணி மாதம் ஒன்பதாம் நாளில் தமிழ்நாடு எங்கணும் கொண்டாட வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலுள்ள சைவர், வைணவர், சமணர், பௌத்தர், இஸ்லாமியர், கிறித்துவர் அனைவரும்—தமிழ்மொழியைத் தாய்மொழியாக வுடைய அனைவரும் இவ்விழாவில் கலந்துகொள்ள வேண்டும். திரு. வி. க. மணிவிழா நாள் தமிழ் திருநாள் ஆகுமா தலால், தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாமல், தமிழ் வழங்கும் பிற நாடுகளிலுள்ள தமிழ் மக்களும் இம் மணிவிழாவைக் கொண்டாட வேண்டும். திரு. வி. க. பெயரால் தமிழ்ச் சமயங்கள், சமய சபைகள், நூல் நிலையங்கள் முதலியன ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். திரு. வி. க. வின் உயர் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி நடப்பதாக உறுதி பூணவேண்டும். மணிவிழா நாளில் திரு. வி. க. நாமம் நாடெங்கும் ஒலிக்குமாக!

தமிழர் தலைவர் திரு. வி. க.

இயற்கைத் 'திரு'வினர்

(ருரு.)

ஆர்வம் அன்புடன் ஈர்த்துச் சென்றிட
 ஊக்கம் உள்ளெழுந் துய்த்திடல் செய்ய
 முந்துறும் வேட்கை வந்திடப் பின்னிருந்
 தேருவர் யாரேன வினவுதி, பேதாய்!
 இயற்கைத் 'திரு'வினர் இயற்கை நெறியினன்
 செயற்கை வேண்டாச் சீரிய கொள்கையன்
 வண்டமிழ் உரைநடை வளம்பெற வந்தோன்
 பெண்டிர் தம் உரிமை பேணிவ் வந்தோன்
 தும்பை ருடித் தூசிப் படையிருந்
 துரிமைப் போரில் உரமிட வந்தோன்
 உரிமை வேட்கை ஊட்டிட வந்தோன்
 சிறியோர் தம்மைத் திருத்திட வந்தோன்
 பெரியோர் தம்மைப் பேணிவ் வந்தோன்
 வெறுப்பைப் போக்கி விருப்பே பெருக்கி
 ஒறுத்தல் ஒழிக்கும் ஒருபெருங் கோளாம்
 அஹிம்சை தனக்கோர் அணிதர வந்தோன்
 அன்பெனும் மேகம் அமைவுறத் தவழ்ந்து
 உள்ளத் துணர்ச்சியாம் ஒக்கல் படர்ந்து
 செஞ்சொல் வளமிரு சொற்பொழிவு செய்து
 உணர்ச்சி வெள்ளம் நிரப்பிட வந்தோன்
 குற்றம் கூறும் கொடுமை அறியான்
 சீற்றம் என்பதைச் சிறிதும் அறியான்
 நல்லவே கண்டும் நன்மையே புகழ்ந்தும்
 எங்கும் நலமே என்றும் கண்டும்
 'அறங்கூரு' எல்ல செயினும் ஒருவன்
 புறங்கூரு நென்ற சொல்லினி தென்ற
 வன்னுவர் வாய்மொழி வளம்பெற வந்தோன்
 அன்பு வழிப்பட்ட நினைவத் துணைகாணும்
 இன்ப இயற்கை இயைந்திட வந்தோன்
 இளைஞர் தம்மை ஈர்த்துத் தன்பால்
 சகையா தவருடன் சமமாய்ப் பேசி
 காட்டின தொண்டுக் கமைத்திட வந்தோன்
 பொதுமை லோட்கை பொதுளிய நோக்கால்
 பூசல் குழப்பம் போக்கிட வந்தோன்
 இன்ன மாட்சி இனையன் ஆகி
 தன்னிக ரில்லாத் தனிமையும் சால்பும்
 கொண்டவன் மணிவிழாக் கண்டிடற் காகச்
 சிந்தையம் பதிக்கே செல்வின் நளர்காண்.
 மனமும் அழகும் இணைந்த னாயின
 பெரியோன் மணிவிழாக் கண்டிட
 வருகிறே னன்னுடன் வணங்கியும் வாற்கே.

(5)

43

(2)

(2)

(2)

(2)

43

(2)

யான் காணும் கலியாணசுந்தரர்

(தாவணி-பண்டித. று. வேங்கடராய நட்டர்)

திருவாளர் திரு. வி. க. கலியாணசுந்தர முதலியா 'ரவர்கள் ஆகியல், தொழிலியக்கம், கல்வி நிலை, சமய நெறி முதலிய பல நிலைகளில் கின்று பணியாற்றி வந்தோர்- ஆற்றி வருவோர். ஆகலின் தமிழ் நாட்டிலே மலை விளக்கெனத் திகழும் மாண்புடையோர்; தமிழ் நாட்டின் புறத்திலும் பலரால் கனகநியப் பெற்றவர். அவர் தம் கல்வி யறிவையும், சமய அணர்வையும் மக்கட்கு எவ்வாறு பயன்படுத்தி வந்தனர்? அவருடைய குண கலங்கள் யாவை? என்பவற்றிற் ற வினயாக, யான் ஆற்றிவற்றைச் சுருங்க வுரைத்தலே இக் கட்டுரையின் நோக்கமார். அவரது கல்வி என்னுங்கால் தமிழ்க் கல்வியே என்றார் கருதப்படுவது. அவர் புகழ்பெற்ற கல்லாசிரியர்பால் தமிழ் பயின்றனார் என்பதும், தாரும் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி யுள்ளாரென்பதும், பல சிறந்த தமிழ் தூல்கட்குக் குறிப்புலா முதலியன எழுதியுள்ளார் என்பதும் பலர் ஆற்றினவே. ஆரின், அவையெல்லாம் அவர் பெருமைக்குத் தோற்றுவாய் மாததிரையேயாகும். அவர் வரைந்த கட்டுரைகளும், பேசிய சொற்பொழிவுகளும் தமிழ்க்கு ஆக்கம் தந்து, அவருக்குப் பெரு மதிப்பை விளைப்பனவாயின.

அவர் முதற்கண் "தேசபக்தன்" ஆசிரியராய் யமர்ந்தும். பின்னர் "நவசக்தி"யைத் தோற்றுவித்து நடத்தியும் போந்தனர், அவற்றிடையே பல்வேறு பொருள் பற்றியும் அவர் வரைந்த விருப்பமுடைய கட்டுரைகள் உலாபெண்ண. "பத்திரிகைத் தமிழ்" எனக் கூறப்படுவதோர் இழுக்கு நீக்கிச் செய்தித் தாள்களும் சிரிய நடையுடன் உலா வரும்படி செய்த பெருமை முதலியார் வரங்கட்கே உரியது. மற்றும், பேசுவதிலும், எழுதுவதிலும் உரைநடை ஒத்தியங்குவது அவரிடையே காணப்படும் சிறப்பியல்பு. அவரது உலா நடை நடைபடர்து செல்லும் இயல்பினது! விழுமிய இலக்கியச் சொற்களை இடையிடையே கொண்டு திகழ்வது; பொருளை வற்புறுக்கும் ஆற்றலமைந்த ஆடுக்குகள் முதலியவற்றும் பொலிவது. இவ்வாற்றல் அவரேழுதுவது கற்போரையும், பேசுவது கேட்போரையும் பிணித்து உள்ளக் கிளர்ச்சியை விளைத்து மேலும் மேலும் முறையே அவற்றைக் கற்கவும் கேட்கவும் தூண்டா நிற்கும். தமிழ் நாட்டிலே கல்லாசிரிகளிற் பயில்வோரும் ஏனோருமாகிய எத்தனையோ இளைஞர்கள் நம் திரு. வி. க. அவர்களுடைய உரை நடையை விரும்பிப் பயின்று

அதனானே, தமிழ் கற்பதன்கண் விஞ்சிய அவருடைய விவரம். இளைஞருலகிலே முதலியாரவர்களுடைய சொல்வாக்கு அன் வின்றிப் பெருகியது. அதற்குக் காரணம் அவரது பேசுந் திற னும், எழுதுந் திறனும் மட்டுமல்ல; அவருடைய எளிமை, இன் குணம், உளத்தூயமை முதலியனவுமாகும். அவர் ஓர் அவை யின்கண் பேசத் தொடங்கும் பொழுது உள்ளக் கிளர்ச்சியுடனும், புன்முறுவலுடனும் காட்சி யளிப்பர். அவர் முகத்திலே சோர்வோ, வருத்தமோ எப்பொழுதும் காணப்படுவதில்லை. கேட் போர் தம்மையும் பொழுதையும் மறந்து அச் சொற்களிலே ஈடு பட்டு விடுவர்.

அவரது உள்ளம் துறவியுள்ள மாறும்; அன்றிக் குழவியுள்ள மெனலுமாம். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, இன்னஞ்சொல் முத லிய தீமைகள் அவருக்குப் புறம்பாவன. ஆயின், அவர் யாவர் மாட்டும் அன்புடையவர்; மகளிர் பால் மதிப்பு மிக்கவர்; இயற் கையோ டுனையந்த வாழ்வை எஞ்ஞான்றும் பாராட்டுபவர். இவை யெல்லாம் அவருடைய சமய வாழ்க்கையில் அவர்பால் முதனமை யுற்றிருந்தது, எல்லாச் சமயங்களிலும் பொதுமை காண்டல் முற்பதாகும். அவரது சமயம் சைவமே யாயினும் அவருக்கு முற்றேனற்றலாகிய திரு. வி. உலகநாத முதலியா ரவர்களைப் போன்று பேசுவது எழுதுவது உள்ளிட்ட யாவற்றிலும் எட்டுணை யும் விலகாது செல்லும் நீரால்லர். ஒரோவழி முன் பின் முரண் பாடு தோன்றலுங் கூடும். அவை யெல்லாம் அவர் மேற்கொண்ட தொண்டு நெறிகள் பல வாதலாலும், பல திறத்தினரோடு பயிற் றலானும் நிகழ்வனவே யாகலின், அவரது பெருமைக்கு அரணாகத் திருத்தலில்லை.

பற்பல ஆண்டுகளாகப் பலதுறைகளிலும் பணி புரிந்து, சிறப்பாகத் தமிழ்நா டெங்கனுமுள்ள தமிழ்ச் சங்கங்களிலும், சைவ சபைகளிலும், பிற கழகங்களிலும் தலைமை தாங்கியும் சொற்பொழிவுகள் செய்தும் இடையறாது தமிழ்ப்பணி புரிந்து தமிழை 'வளம் படுத்திய அன்பர்' திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் அறுபதாம் ஆட்டை நிறைவைப் பெற்று மணி விழாக் கொள் ளும் பேறு கண்டு தமிழ் மக்கள் அனைவரும் அகங் களி துறும்பு வர். யானும் அங்கனம் கனி கூர்வதுடன் அவர் மேலும் பல் லாண்டு பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணி புரிய அருள் கரகருமாறு 'மூருகன் குமான் முனி நம் குரு' ஆகிய வள்ளி மணுள்ள மலராடி க்குள் வணங்கி வாழ்த்து கின்றேன்.

இயற்கைத் 'திரு'வின்

பொன்னிறதி யென்னப் பொதிகை வரையென்ன
என்னகத்தின் ஆசைப் பெருக்கென்னத்-தன்னிகராய்
காந்தி புகழென்னக் கற்றோர்தம் கோக்கென்ன
எந்தல் நிலைக்க இனிது.

உள்ளொளி யுடைய ஒவ்வியார்

[ராமசாகிப் திரு. என். வையாபுரிப் பிள்ளை, பி. ஏ., பி. எம்.]

தமது தாய்த்திரு நாட்டுக்கும் தமிழன்னைக்கும் பெருந் தொண்டாற்றி வரும் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனாரை அறியாதார் இவர். இவர் மக்களை அவர்கள் கொண்ட குறிக் கோளிலே சென்றெய்துமாறு முன்னின்று நடத்தவல்ல தலைமக் கட்டுரிய பண்புகள் பலவும் இயல்பாகவே வாய்க்கப்பெற்றவர்; உள்ளொளி யுடையவர்; பரந்த நோக்கமுடையவர்; அறிவு சான்ற வர்; உறுதி படைத்தவர்; ஆற்றல், மிக்கவர்; அன்பு நிறைந்தவர். இவற்றோடு கல்வியிற் சிறந்தவர்; சொல்வன்மை படைத்தவர். இன்னோரன்ன இயல்புகளை யுடையவரன்றோ தாய்த்திரு நாட்டுக் குத் தொண்டுபுரியத் தக்கவர்.

தாய்த்திரு நாட்டுத் தொண்டு தமிழ்த் தொண்டினை அடிப் படையாகக் கொண்டதாகல் வேண்டுமென்பது கலியாணசுந்தர னார் கருத்து. இருவகைத் தொண்டுகளுக்கும் நெருங்கிய பிணைப்பு உண்டு; ஒன்னை ஒன்று தழுவியது. ஒன்றற்கு மற்றொன்று இன்றியமையாதது. தாய் மொழிப் பற்றின்றித் தாய்நாட்டுப் பற்று இல்லையாம். அங்கனமே தாய் நாட்டுப் பற்றின்றித் தாய் மொழிப் பற்றும் இல்லையாம். இருவகைப் பற்றும் இல்லாதவர் மக்கட் பிறப்பில் வைத்து எண்ணத்தகாதவர். இறைவனுலகில் அவ்வாறமைந்த மக்கள் ஒருவரேனும் உளராயின் அங்காடு காடன்று; சுடுகாடேயாம். இவ்வுண்மையை இளமையில் தாமே நன்குணர்ந்தவர் கலியாணசுந்தரனார். இவர் தாய்மொழிப் பற்றில் தேசப் பற்றையும் தேசப்பற்றில் தாய்மொழிப் பற்றையும் விதைத்துச் செழிக்கச் செய்து வருபவராவர்.

தாய்மொழி புராண வாயிற்பட்டு மீட்சியில்லாத நெறியை அடைந்திருந்தது. அதனைத் தமது அறிவுரல் கொண்டு வலிதின் வாங்கி அதற்குத் தேசப்பற்று என்னும் உயிராற்றலைக் கலியாண சுந்தரனார் உதவினர். இப்புதிய ஆற்றலால் தமிழ்மொழி புத் துயிர் பெற்று இளமை வேகத்துடன் தமிழ் நாட்டில் பரவத் தொடங்கி விட்டது. உயிருள்ள, வேகமுள்ள, ஆற்றலுள்ள புதிய தமிழ் இவர் எழுதியுள்ள அழகிய நூல்களிலே மிளிர்ந்து பாய் கின்றது. என்றும் அழியாத இளமைத் தெய்வம் திருநடஞ் செய்கின்ற பூங்கோயிலாக நமது தமிழ்த் திருநாடு விளங்க வேண்டு மென்ற கொள்கை இவரது உள்ளத்திலே குடிபுகுந்தது. "வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற" வேலவனுதிய தமிழ்த்தெய்வத்தின் சிறப்பு இவரிடத்தே ஒரு புத்துணர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தது. 'முரு கன் அல்லது அழகு' என்னும் நூல் இப்புத்துணர்ச்சியின் விளைவே யாகும். தமிழ்த் தெய்வத்திற்கேற்ற தமிழ். தமிழ்த் தெய்வம் வேணவானினால் உண்டு பூரிக்கும் தமிழாயிற்று. அத் தெய்வம் விரும்பித் தினைத்தாடும் தமிழ்த் திருநதி. அத்தெய்வம் வெற்றிக் கோலத்துடன் பொலிந்து விளங்கும் தமிழ்ப் போர்க் களன்.

வீரம் காதலின்றிச் சிறவாது. காதலும் அழகும் கலந்தே தோற்றமளிப்பன. இரண்டற்கும் நிகைக்களனு யுள்ளார் பெண் மணிகளே. தாய் நாட்டின் வாழ்வு அவர்கள் வாழ்வு; தாய் நாட்டின் தாழ்வு அவர்கள் தாழ்வு. மக்கட் பண்பு அவர்களாலே உள தாவது; அவர்களாலே இலதாவது. அவர்கள் கல்வியை நாம் வெகு காலமாகப் புறக்கணித்து விட்டோம். அவர்கள் மேம்பாட்டைக் கனவினும் கருதினோமில்லை. அவர்களை விலங்குகளோடொப்பக் கருதி வந்தோம். வீரமக்கள் தமிழ் நாட்டில் தோன்றுவதற்கு இடனில்லாது செய்து விட்டோம். இக்குறைபாடு குலியாணசுந்தரனாது மனத்தை சார்ந்து வந்தது. அவரது உயிராற்றலைத் தேய்த்துக் குறைத்து வந்தது. இனிப் பொறுத்தல் அரிதாயிற்று. உள்ளம் உடைந்து உணர்ச்சி பெருக்கெடுத்துத் தமிழ்முகிற் பரந்து பாய்ந்தது. 'பெண்ணின் பெருமை'யை உணரலாயினோம். இந்நூல் அழகு வாய்ந்தது; இன்பம் பயப்பது; நீண்ட காலமாய் வருந்திய பிணிக்கு அருமருந்தன்னது.

இந்நூல்க னெல்லாம் பரந்த நோக்கத்துடன் இயற்றப்பட்டன; தமிழ்நாடு உய்தி பெறுதற்குரிய உபாயத்தையே தெளிவிப்பன. உலகம் தான் சென்றுகொண்டிருக்கும் பாழ்நெறியினின்று விலக வேண்டும். அழிவையே எண்ணி ஆக்கத்தை மாய்க்கும் பொல்லா நெறியைத் தூர்த்துவிட வேண்டும். உய்திபெற வேண்டும். இன்ப வெள்ளத்தில் தினைக்க வேண்டும். 'தான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்', என்ற தெய்வப் புலவர் திருநெறியை மக்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும். இப் பொது நோக்கங்களே திரு. முதலியாரா ணக்கி வந்தன. இவை பற்றித் தோன்றிய கருத்துக்கள் 'பொதுமை வேட்டல்' என்ற செய்யுள் நூல் வடிவாக வெளிவந்தன. உலகம் நீதி நெறியிலே நிகைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற ஆராப்பெருங் காதல்,

பன்னிக்க அடியாதிப்

பன்புணர் சன்னர்க்கம்

உன்னர்க்கம் ஒரு யர்க்கம்

உயர்யர்க்கம் வேறினோ

தொன்னர்க்கம் என்னுனத்திம்

தும்க வவத்த மெய்ப்பொருளே!

துன்னர்க்கஞ் சய திங்குத்

துனைசெய்ய அருள்பொழியே.

(பக்-32)

எத்தனை அழகாக, எத்தனை உறுதியாகப் புலப்படுகின்றது.

பெரு நோக்கங்கள், பக்குவம் எய்திய மனத்தின் கண்ணேயே தோன்றுவன. வெறுகாலமாக, இளமை தொட்டு, திரு. முதலியார் தயமைப் பக்குவப்படுத்தி வளர்த்திருக்கின்றனர். இறந்தும் யாச் தயமைப் பக்குவப்படுத்தி வளர்த்திருக்கின்றனர். இறந்தும் இறவாது, முன்னையினும் பன்மடங்கு உயிராற்றலோடு, விரைந்து தோழிபட்டு வாழும் மனத்தைப் பெறவேண்டும் கல்வியைக் கழகங்களில் விளைவதன்று; இடைவிடாத மனப்பயிற்சியால் கழகங்களில் விளைவதன்று;

பெண்மை வேண்டும் பெருந்தகை

[ஸ்ரீமதி க. த. இராஜேஸ்வரி, M. A., L. T.]

ஒளவையார் பிறந்த நாடு; கண்ணகி பிறந்த நாடு; காரைக்காலம் மையாரும் ஆண்டாளும் உலகுக்குக் கண்ணைத் திறந்து கடவுளைக் காட்ட வேண்டுமென்றே பிறந்த நாடு; திலகவதியாரும் மங்கையர்க்கரசியாரும் ஆண்மக்களையும் காட்டையுமே திருத்தி வழிப்படுத்தி ஆட்கொண்ட நாடு. இப்படிப்பட்ட நாட்டில் இத்தகைய வான் புகழிலே ஈடுபட்ட மனமுடையவர் திரு. வி. கவியாணசுந்தர முதலியார் ஆவர். ஆம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னே துவர் பத்து வயது பிள்ளையாக இருக்கையில் என்ன கண்டார்? எங்குப் பார்த்தாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாத பெண்கள், பெற்றோராலும், கணவன்மாராலும், மைத்தராலும் பண்டமாற்றுப் பொருள் போலக் கருதப்பட்டவர்களைக் கண்டார். "பிராகம் வேதத்தைக் கையாளும்" என்னும் பழமொழிக்கு ஏற்பத் தேவார திருவாசகங்களும் பிரபந்தங்களும் பெண்களுடன் வாழ்தலால் துன்பமே என்று கூறுகின்றன என எடுத்துக்காட்ட முன்வந்தனர்.

சீதை பிறந்த இந்த நாட்டிலே பெண்கள் எல்லாவற்றையும் தம் கணவருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுத்துவிட்டுப் பட்டினி கிடப்பதே பேரின்பம் எனக் கருதியது வியப்பன்று. அன்பால் நிகழும் அச்செயல் என்றும் சிகழ வேண்டும் என அச்சமூட்டி ஆடவர்கள் வற்புறுத்தினார்கள். பெண்களுக்கு என ஓர் உரிமையும் இல்லை என ஒட்டாண்டியாகப் பலரையும் ஒட்டினர். அதற்கேற்ப ஆண்மகன் அமைத்த சட்டத்தில் பெண்ணின் உரிமையும் குறுகிய எல்லையில் அடைபட்டுக் கிடந்தது. நிலைநிலைத்து ஆதரவற்ற பெண்கள் எத்தனையோ பேர் இன்னும் இந்த நாட்டில் அலைகின்றதை நாம் காணவில்லையா? தறவு பேசியவர்கள் எல்லாம் பெண் பிறவியின் இழிவையே எடுத்திவைத்தார்கள். இத்தனை இக்கட்டுக்குள்ளே பெண்கள் "பெண்ணாய்" பிறப்பதிலும் பேயாய் பிறப்பது மேல்" என்று எண்ணமிடத் தொடங்கினர். தம் நம்பிக்கையை இழப்பதல்லவா அழிவின் முடிவெல்லாம்!

திரு. வி. க. அவர்கள் இந்த நிலையைக் கண்டார்; அன்புடைய தாயாரின் வயிற்றிற் பிறந்தவர்; (சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னே), அந்த அம்மையார் மறையும்வரை சிராட்டிப் பாராட்டி வளர்க்கச் சிறு குழவியோல் வளர்ந்து தாய்மை அன்மலே தீனித்தவர். உலகநிலையே தன்மையாகப் பெற்றவர்; அன்புடைய சகோதரிகளோடு ஒன்றாக வாழ்பவர்; தன்மை உயிரோனக் கருதிய மனைவியோடு இல்லறம் நடத்தியவர். குழந்தைகளிடத்தே குழைந்த மனமுடையவர்.

வினாந்து செழிப்பதாகும். மிக நீண்ட காலம் இப்பயிற்சியில் நிலைநின்றார்க்குப் பொருள்களின் உண்மைத் தன்மை விளங்குவதாகும். உள்ளொளி தோன்றி அறிவு, சோல், செயல் என்ற மூன்றையும் விளக்கமுறச் செய்து அமைதியையும் இன்பத்தையும் கொடுக்கும். இவ்வள்ளொளியே வாழ்க்கை நெறியிற் செலுத்துவதுமாகும். இவ்வள்ளொளியால் தோன்றி வெளிவரும் சொற்கள் உண்மை புடையனவாய், பயனுடையனவாய், கேட்போர் கற்போர் மனத்தில் ஒளிபெறக்கச் செய்வனவாய் அமையும், இத்தகைய ஒளியோடு கூடிய செஞ்சொற் புலவர் திரு. கவியாணசுந்தரனார். இவர் மனத்தினின்றும் தோன்றி வெளியே பரவிச் செல்லும் இவ்வள்ளொளி அனைவரும் உயிற் பெறுவதற்கு நெறி காட்டுவதாக.

திரு. வி. க. இயற்கையிலே இனிய மனமுடையவர். தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராம் பெருமையும் இவரிடம் உண்டு. பெண்களின் தாழ்ந்த நிலைமையைக் கண்ட இவர் மனம் சரத்தி அடையவில்லை. அவர்களை உயர்த்துவதற்கே உழைக்க வேண்டும் என்று காப்புக் கட்டிக் கொண்டார். பலராலும் போற்றப்படும் திருக்குறளை எடுத்தார். திருவள்ளுவர் பெண்ணை எவ்வாறு மதித்தார் என்பதை உலகம் அறிய "பெண்ணின் பெருமை" என்ற தூலை எழுதி எம்மனோருக்கு உதவினார். இந்த தூல் தமிழ் நாட்டிலே ஒரு புத்துணர்ச்சியை உண்டாக்கி விட்டது என்பது மிகையாகாது. எளிய கடைமீலே, தெளிவாகக் கூறப்பட்ட அவ்வாழ்த்துக் கருத்துக்கள் படித்தவர்கள் மனதில் புகமரத்தாணிபோல் பதியலாயின. இது மாத்திரமல்ல. அவர் பெண்ணின் பெருமையை வற்புறுத்தாமல் பேசுவதே இல்லை. பெண்களுக்கு விடுபேறில்லை என்றார்க்கு ஆண்மகன் பெண்ணை மாறினான் அல்லவோ? விடுபேறில்லை என்று சொல்லலானார். இவர் வணங்கும் கடவுளும் பெண்ணே எனக்கும் பெருமானே. இயற்கையைப் புகழ்வதும் பெண் வடிவம் கொண்ட தாயாய் இருப்பதாலேயே. நாட்டுரிமை கேட்பது இவருடைய பெண் தொண்டேயாம். பொய்த்துறையை ஒட்டி, உண்மையான காதல் வாழ்வை-கடவுள் வாழ்வை-நிலைநாட்ட இவர் பட்டபாடு சிறிதல்ல. இத்தகைய காதல் திருமணங்கள் பல்கவேண்டும்; உலகமெங்கும் பார்வதி பரமேசுவரராயும், இலக்ஷ்மி காராயணராயும், வள்ளி முருகனாகவும் தாம் கண்ணாகக் காணல்வேண்டும் என்னும் ஆசையாலே தாமே புரோகிதராகி பூலிபூடுக்குகளிலும் கஷ்டம் பாராது சென்று இத்திருமணங்களை நடத்தி வைக்கிறார். ஆனால் முறையற்ற காமத்தை வளர்ப்பவர் இவர் அல்லர்.

30-35 வயது கடத்தும் கணவனும் மனைவியும் விட்டாலேயே இருந்து கொண்டு துறவிகளாகிப் பொதுத்தொண்டி செய்தல் வேண்டும் என வற்புறுத்தி வருகின்றார். இன்னும் இத்தகைய தொண்டு செய்யத் தாயுமானவர் போல் "மறமலி உலக வாழ்க்கையே வேண்டும்", "வைகுண்டம் வேண்டாம்; மோகும் வேண்டாம்", "என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்ற கருத்துடையாராய்ப் பிறவி வேண்டுமென்கிறார்.

இத்தொண்டிற்கெனவே இவர் பிறப்பெடுத்தார் எனலாம். இத்தொண்டும் வெற்றி பெற்றுள்ளது. அரசியற்றுறை, கல்வித்துறை, வாழ்க்கைத்துறை என்ற பல்வகையான துறைகளிலும் முன்னுக்கு வந்து இவரை வாயார் வாழ்த்தும் பெண்களுக்குக் கணக்கேயில்லை. பெண்களின் முன்னேற்றத்தைக் காண்பதிலே இவருக்குப் போராசை. பெண்களுக்கு இவர் பேசுவதைக் கேட்பதில் பெருவியுறும் உண்டு. இவர் தலைமையிலே பேசத் தானிறே பேசும் குழுவிகளைப் போலப் பெண்கள் முந்தி வருவதை இன்றும் காணலாம். "பெண்களே தலைமை பூண்டு பெருஞ் செயல் செய்த தாய்மையை வளர்க்காரா? பெண்களுக்கென்றே ஒரு பல்லைக்கழகம் கலைக்கோயிலாக எழாதா? பெண்கள் ஆட்சியில் அரசு வாழ்வு ஒழிந்து அன்புவாழ்வு எங்கும் ஒளிசூழல்லவா?" என்றெல்லாம் இவர் கனகக் கண்டு வருகிறார். இவர் எண்ணங்களின் சக்தி வினாகாது என்பது நினைவாம். இவர் தம்மைப் பெண்ணெனக் கருதிக்கொள்வதிலே பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவர். பெண்களாகப் பிறந்த அப்பிறவித் துன்பக்கடலில் அலைப்புண்டு வரும் நாக்களும் பெண் பிறவி வேண்டாம் என்று சொல்லும்போது, இப்பெருமகனாரோ பல பிறவியும் பெண் பிறவியாக வாராவோ என்று வேண்டிக் கொள்ளும் தாய்மை அன்பை என்னென்பது! என்னென்பது! பெண்ணுலகம் இவரை வாயார் வாழ்த்துகிறது.

தமிழ்நாடு கண் திறக்கிறது

(பண்டித-பூ. ஸ்ரீதிவாசன்.)

உயர்ந்தது தாழ்வதும் தாழ்ந்தது உயர்வதும், என்றும் ஒரு படித்ததாயிராது கழன்று கழன்றோடும் வாழ்க்கைச் சுகடத்தின் இயல்பு. இஃது எதற்கும் விதிவிலக்களிப்பதில்லை. நந்தாய்நாடு மாத்திரம் இவ்விதங்கு விலக்காருமோ?

ஓர் காலத்தே அறிவு, ஆற்றல், கல்வி, செல்வம் இவையிற் றில் காண்போர் அழகாகாறு கொள்ளுமாறு மிக்க உயர்நிலை யுற்றிருந்த இப்பாரதநாடு, இதுபோது அடைந்துள்ள நிலைமை யாது? பெரும் வீழ்ச்சி யுற்றது. பிறர்—சில்லாண்டுகட்கு முன் வரை இழிநிலை யெய்தியிருந்து, அண்மையில் தமது அரும்பெரு முயற்சியால்—இடைவிடா உழைப்பால்—ஒப்புயர்வற்று ஒளிரும் வேறு நாட்டினர்—என்னி நகையாடுமாறு தாழ்ச்சி பெற்றது. அதன் செல்வம் சிதைந்தது; வளங்கள் அனைத்தும் வறண்டன; கல்வியின் ஆக்கம் அழிவுற்றது; அறிவியற் கூறுகள் அருகின; கலைகள் நிலைகுலைந்தன; ஒற்றுமை நலிந்தது; வேற்றுமை மலிந் தது; பசியும் பட்டினியும் தாண்டவமாடத் தொடங்கின;

“நாடென்ப நாடா வளத்தன்; நாட்கிண

நாட வளத்தரும் நாடு.”

“உறுபசியும், ஓயாப் பீணியும், செறுபகையும்

சோ தியல்வது நாடு.”

என்றும் நாட்டி வியல்புக ளனைத்தும் எட்டுச்சுரைக்கா யாயின; அடிமை யுணர்ச்சி மக்கள் உள்ளத்தில் அகற்றற் கியலாவண்ணம் ஆழ வேருன்றியது.

இவ்வீழ்ச்சிக்குக் காரணம் யாது? பலர் பலவாறு கூறுப. ‘வகுப்பு வேற்றுமைகளும் சமயப்பூசல்களுமே’ என்பர் ஒரு சாரார். ‘பொருளற்ற மூடப்பழக்க வழக்கங்களிலும் சமயச் சடங்குகளிலும் கருத்தானறியாதே காரணமாம்’ என்பர் மற்றொரு சாரார். ‘உடல் பொய், உலகம் பொய்’ என்னும் வெறுப்பு வேதாந்தம்—போலி வேதாந்தம் பரவியதே காரணம்’ எனக் கழறுவர் மற்றொரு பகுப் பினர். ‘தன்னலப் பெருக்கும் புல்லுருவிகளின் போக்குமே’ எனச் சாற்றுவர் பிறிதொரு பிரிவினர். இக்கூற்றுக்கள் அனைத்தினும் உண்மை யுண்டு என்பதும் மறுக்க முடியாததாகும். பொதுக் காரணம் எதுவாயினு மாக. அது பற்றிய ஆராய்ச்சி ஈண்டு வேண்டற் பால தன்று. எனினும், சிறப்பாகத் தென்னாட்டை- தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழர் தமிழையும் தமிழறி னுரையும் போற்றாது ஒழிந்ததே தலையாய காரண மென்பதே ஈனது கருத்து. பண்டைநூற் பிற்கி குன்றியமைமின், தமிழ் நாட்டின் பண்டைச் சிறப்பையும், தமிழ்ப்பெரு மக்களின்—இரு பாலாரின்—கல்வி, கலைப் பெருக்கு, அறிவு மேம்பாடு, வள ளன்மை, கற்பின் மாண்பு முதலியவற்றையும் அறியும் அறிவு குன்றியது. ‘தன் பெருமை தானறியாத் தத்துவனை’ப் போன்ற னர் தமிழ் மக்கள். அரசியல் மாறுபாடுகளும் இடையில் புகுந்தன.

மொழியியல் தொழிலியல்களோடு அரசியல் கம்யூனிஸ்ட் முதலிய பல்வேறு துறைகளினும் தமிழர் பிற்போக்குவாடிப் படுகின்றார். மேலும் டிஸ்கிரிமினேஷன் நடைபெறும் பால்களாகிய புதிய நாகரிகப் படுகுழியில் கண்ணென மிழங்கிப் பட்டனர். பிற மொழிப் பித்தர் தலைக்கேறியது. பெயரளவில் தமிழரேன நின்று பிறவாற்றால் பாடுபடுகின்றனர். பாரதத்தாயின் — தமிழன்னையின் — வீழ்ச்சிக்கு வேறென்ன காரணங்கள் வேண்டும்? எனினும், இந்தியத் தாய் திக்குற்றவனாக ஆப்பிட வில்லை. தன்னைக் கைதூக்கிவிட வல்ல நன்மக்களை — வீரமக்களை — பெருமலில்லை. தம் தாயின் — அருமைத்தாயின் — இழிதகவை — துயரத்தைக் கண்டு, கவன்று, கண்ணிருகத்து. 'அன்னையின் துன்பத்தைத் துடைப்பதே — அவுட்குப் பணிசெய்து கிடப்பதே — தங்கட'னெனக் கொண்ட அறிவறிந்த பண்புடை மக்கள் — அவன் நோற்ற நோன்பின் பேரூகப் பிறந்த பெருமக்கள் — புறஞ்சுவர் கோலஞ் செய்யா மக்கள் — அதற்கெனப் பல்லாற்றினும் தொண்டாற்றுவா ராயினர்.

தமிழ் நாட்டிற்கும் தமிழன்னைக்குத் தொண்டாற்றத் தொடங்கிய அவர்களுள் சிலர், காலநிலைக் கேற்ப யாப்பிலும் உரையிலும் தூல் பல் இயற்றியும் நன் மாணவர்க்குக் கற்பித்தும் வரலாயினர். சமய தத்துவத் துறைகளில் உழைக்க எண்ணியோரிற் சிலர், சமயச் சார்பான பாக்களாலும், தத்துவ ஆராய்ச்சிகளாலும், மெய்யன்பையும், மெய்யுணர்வையும் ஊட்டுவாராயினர். இவ்வாறே, பல்லோர் பல்வேறு துறைகளில் தொண்டாற்ற முயன்றனர். இன்னோரன்ன முயற்சிகள் பலவும், அவ்வக்காலத்தே நற்பயன் கல்கினவேனும், பிற்காலத்தே பயனற்றுப் போகத்தக்க நிலைமையை யெய்தத் தொடங்கலாயின.

அடிப்படையான பொருளாதார நிலை சீர்கேடடைந்துள்ள போது ஏனையவை எங்ஙனம் நிலை பெறும்? அறிவு, அன்பு மெய்யுணர்வுகளின் வளர்ச்சிக்கெனக் கொள்ளப்பட்ட கல்வி முதலியன அந்நோக்கங்களை விட்டு, பொருளாதார நிலைக்கு ஏங்கி வாடத் தொடங்கின. பிற மொழி மாது ஆக்கம் பெற்றுக் கோலோச்சி வருமிடத்துத் தமிழ்த்தாய்க்கு இடமேது? பத்தி நெறியும் முத்தி நெறியும் வலிற்று நெறிக்கு அகிலவோர்க்கு எங்ஙனம் பயன் தருவனவாகும்? இவ்வுண்மை யுணர்ந்த வேறு சிலர் தொழிற்றுறையின் சீர்ப்பாடே பொருளாதாரச் சீர்ப்பாட்டிற்குத் தக்க மருந்தா மென்று கொண்டு, அத்துறையில் ஊக்கஞ் செலுத்திவரலாயினர். மற்றுஞ் சிலர் அரசியற் துறையின் முன்னேற்றம் தொழிலியற் துறைக் கிளறியமையாத தென்று கருதி, அத்துறையிற் கண்ணுங் கருத்துஞ் செலுத்திப் பணிபுரிவாராயினர்.

பாரதத்தாயையும் தமிழ்த்தாயையும் பண்டுபோல் அரியணையில் அமர்த்திக் காண வேண்டவாக் கொண்டு அப்பணிக்கெனவே தம்மை யொப்புக் கொடுத்த தமிழ்ப் பெருமக்கள் தனிப்பட்ட வெவ்வேறு துறைகளிற் பேருக்கத்துடன் முயன்று ஆற்றிய உழைப்பால், தமிழ்காடு அவ்வத்துறைகளில் முன்னேற்றம் எய்தியுள்ள தென்பது மதுக்க முடியாத உண்மை. எனினும், 'எல்

லர்த் துறைகளின் முன்னேற்றமும் வேண்டற் பாலாவே' யென்னும் ஒற்றுமையுணர்ச்சி பெரும்பாலோர் உள்ளத்தில் அரும்பிற்றில்லை. அதற்கு மாறாக வேற்றுமை யுணர்ச்சியே வேற்றுருவங்கொண்டு எழலாயிற்று, 'சமயத்தார் பயனில்லை; அதனைத் தகர்த்தேர்தல் வேண்டு' மென்றும் கிளர்ச்சி ஒர்பால் தலை தாக்கியது. தமிழன்டோபால் கொண்ட அன்புப் பெருக்கு ஆரியமொழி. (வடமொழிப் பகையை யுணடாக்கத் தொடங்கியது. 'தென்னாடு—வடநாடு', 'தமிழர்—ஆரியர்' என்னும் வேற்றுமைகள் வீறிட்டு எழலாயின.

இவ்வேறு பாடுகளை யகற்றி ஒற்றுமையுண்டாக்க முயன்றவர்கள் பிற துறையினரால் புறக்கணிக்கப் பட்டனர். சமயப் பற்றுடையோர் பிற துறையினர் கூற்றுக்களை வெறுத்தனர்; செவி சாய்த்திலர். வேறொரு துறையினர் மற்றொரு துறையினரின் அறிவுரைகளை மறுப்பாசரீயினர். இன்னோரான கருத்து வேற்றுமைகளால் தமிழ் நாட்டின் நிலைமை தாறுமாறாயிற்று.

எல்லாத் கொள்கைகளையும் ஒற்றுமைப் படுத்தி முன்னேற்றப் பாதையில் செலுத்த வல்ல நன்மக்களைப் பெறவிழைந்தான் பாரதத்தாய். நோன்புகள் பல நோற்றான். ஆங்காவருப் புல்வேறிடங்களுக்கொப் பல மக்களை ஈன்றளித்தான். அங்கனமே தமிழ் நாட்டிற்கும் எல்லாத் துறைகளினிற் கொண்டாற்றும் திறன், எழுத்தால் மாத்திரமன்று, பேச்சால் மாத்திரமன்று, செயலால் மாத்திரமன்று, எழுத்து பேச்சு செயல் இம்மூன்றிலும், கற்றுச் கல்லார் அனைவர் உள்ளத்தையும் கவரும் ஆற்றல், அமைதியே குடிக்கொண்ட தூய சிந்தை, சினங்காணாத் திருமுகம், யாவர் மாட்டும் உளங்கலிந்தாடும் இன்னுரை, பகைவரையும் கேசிக்கும் பான்மை, மாறுபட்ட கருத்துடையோர் பாலும் நட்புரிமை காட்டி, அவர் தங் கருத்துக்களைப் பொறுமையோடு செவி மடுத்துத் தன் மென்மொழி வாதத்தால் அன்னாரைத் தன் கருத்திற் கிசைவிக்கும் சால்பு, இன்ன பிற பண்புகளை இயல்பாகவே கொண்டுள்ள ஓர் ஆண் மகனை ஈன்றளித்தான். அம்மகவே தமதரும் பெரும் பணியால், அன்னையின் முன்னைய நிலையை மாற்றிக் களிப்புக் கடலில் ஆழ்த்தி வருபவரும், அறுபதாண்டுகள் கண்டு மணி விழாத் தலைவராக விளங்குபவருமாய் உயர் திருவாளர் திரு. வி. கவி யானகத்தார்.

பிற பற்றுக்கள் தன் பணிக்கிடையூறுமெனக் கருதியோ, இல்லறத்தும் துறவுண்டென்னும் உயர் வாழ்க்கை நெறியை உலகிற் குணர்த்தவோ அச் செல்வனை, இல்லறத் துறவியாக்கி, ஆற்றும் பணிகள் அனைத்திற்கும் உடனிருந்து உதவ ஓர் உத்தம சகோதரரை யளித்துத் தொண்டின் தலை நிற்றியினான் அவ்வண்ணம்.

தாய்த்தொண்டில் தலைவின்ற தனிப்பெருங் தலைவர் கல்வியியல், அரசியல், சமயவியல், சமூகவியல், தொழிலியல் முதலிய துறைகளிற் புருத்தாற்றிய வீரதீரச் செயல்களைத் தமிழலகம் ஈன்கறியும். காங்கரஸ் மகாசபையில் தலைமைப்பதவி வகித்து

மருந்தினும் இனிய தம் சொற்பொழிவால்—கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாகிய சொல்லாற்றலால்—துள்ளிப் பாய்ந்து, அடுக்கடுக்காய்ப் பகமரத்தாணிபோல் கேட்போருளத்திற் பதிந்து, அவர் தம் சிந்தனை யனைத்தையும் சிதைக்கும் சிரிய வீர முழக்கால்—தமிழ்நாட்டை வீழித்தெழுச் செய்த தவிச்சிறப்பு நம் தலைவர்க்கே யுரியதாம்.

இருப தாண்டுகளாக இப்பெருந்தகையோடு நெருங்கிப் பழகும் பேறுபெற்றவன் என்ற முறையிற் சில வரையத் துணிவின ரேன்.

எனக்கு நண்பர் உயர்திரு திரு. வி. க. அவர்களுடன் நேர்ந்த பழக்கம் பெரும்பாலும் சமயத்துறையில் வாய்த்ததாகும். திரு. முதலியாரவர்கள் வேதாந்த மகாநாடுகளில் எனது வேண்டு கோளுக் கிணங்கித் தொண்டாற்றுவார்கள். இது கண்ட பழைய சைவ சமய நண்பரிற் சிலர் “இவர் மாயாவாதியாய் விட்டார்” (சிலர் அறியாமையால் வேதாந்த மதம் மாயாவாத மதமென்பர்) எனக் கொண்டு, சைவசமயச் சார்பான கூட்டங்களுக்கு அழைக் கப் பின் வாங்குவராம். என்னே! எல்லாச் சமயமும் ஒன்றே யென்னும் உண்மையை யுணர்ந்தி அவற்றை ஒன்றுபடுத்தப் பாடுபடும் இவ்வறிஞரோ அவ்வெறுப்புக்களைக் கண்டு பின் வாங்குபவர்? ஒரு சமயத்தையேனும் இழித்துக்கூறும் இயல் பினை எக்காலத்தும் இவர்பால் யான் கண்டிலேன். அதற்கு மாறாக எல்லாச் சமயங்களின் உயர்வுகளை எடுத்துக்காட்டிப் புகழ் வதே இவரது இயல்பு. எனினும், தம் மத. தத்துவங்களைப் புறக் கணிப்பவரல்லர். எவரேனும் தாக்கிப் பேசவதைக் கேட்கச் சி. யார். கடவுளுண்மை மறுப்பு, நாட்டில் தலைதூக்கிய காலத்து, அஞ்சாநெஞ்சுடன் அதனைத் தாக்கிப் பொருது எதிர்வாதத்தின் வாயடைத்துப் போகுமாறு செய்து அடக்கிய அரியேறென நண்பர் அவர்களைக் கூறுதல் மிகையாகாது.

எல்லாச் சமயக் கலப்புடைய சமரச சன்மார்க்க சமயமொன்று காண இவர் உள்ளத்துத் துள்ளிப் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் அவா அளவிடற் கரியது. நம் முன்னோர்களின் கொள்கைக ளெல்லாம் மூடக் கொள்கைகளென்னும் புதிய நாகரிகப் பித்தர்க ளுக்கு, மேலாட்டறிஞரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகளோடு முன்னோர் கொள்கைகளையும் இணைத்துக் காட்டி, “மூடக் கொள்கை என்பதே மூடக் கொள்கை” என்பதை வற்புறுத்தி, நம் நாட்டின் பண் டைச் சிறப்பை நிலைநிறுத்தி வரும் பெருமை இப் பெரியார். கன்றி வேறெவர்க்கு உரித்தாம்? தென்மொழி—வடமொழிப் போர் மிகுந்துள்ள இக்காலத்தும், “இந்தியக் காவியத்துக்குக் கால் கொண்டவர் எவர்? வால்மீகி. . . . அவரே பழைய இந் தியக் காவியத் தந்தை. அவர் வாயினின்றும் பிறந்த இராமாயணம் காவிய உலகுக்கோர் இஷ்டியம்” (இந்தியாவும் விடுதலையும்) என உண்மையை ஒளியா துரைக்கும் அஞ்சா நெஞ்சம் இவர்க்கு இயல்பின் வாய்த்த தாகும். பழக்கக் கொடுமைக் காடப்பட்டார் பலர் வெறுக்கினும்; பெண்ணுரிமைக்காகப் பெண்ணின் பெருமை

பேசிப் பெண்ணுலகத்தை உயர்த்த உழைக்கும் பெற்றியார் இவரையன்றி மற்றியார்? தமிழ் இலக்கிய இலக்கணக் கடலின் கரைகண்ட இப்போற்றிஞர், அனுபவ ஆராய்ச்சிகளால் அனைவரும் வியக்குமாறு அவற்றிற்குப் பொருள் கூறும் திறன் எல்லாப் மாட்டும் இயைவதன்று.

கருத்து வேற்றுமைப்பட்டு இவரோடு உடன்பாடுடையராகாதார் பலரும், எந்த நேரத்திலும் சுற்றிலுமிருந்து, இவரது அறிவுரைகளால் ஐயம் நீங்கப்பெற்றவர்களாய் நலக முகத்துடன் செல்வதும், எங்குச் செல்லினும், இவர் வரவை அறிந்து, தாயின் வருகை கேட்ட சேய்கள்போல் பல்வேறு துறைகளையாகிய முதியோரும் வந்து குழும், இருக்கும் போதும் நடக்கும்போதும் பல வினாக்கள் விடுப்பதும், அக் குழுவின் நாப்பண் மென்னடை நடந்துகொண்டே அவரவர்க் கேற்றவாறு இன்மொழிகளால் விடையிறுத்தல் வாயிலாக ஒற்றுறையுணர்ச்சி சமரசத்தன்மையாகிய விதைகளை இவர் விதைப்பதும், கண்கொளாக் காட்சியாய் விளங்கி, பண்டைச் சமய குரவர்களின் இயல்பினை எனக்குச் சித்திரித்துக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும்.

இவ்வாறு நண்பர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் தமிழ்நாட்டிற்குச் செய்த—செய்கின்ற பணிகள் எண்ணற்றன; இனையற்றன. விரிவுரைக் கிடமேது?

இப் பெரியாரின் மணிவிழா தமிழ்நாட்டின் அணி விழாவாகும்; திருவிழாவாகும். இவ் விழாவிற்கு கலந்துகொண்டு நம் பெரியாருக்கு வாழ்த்துக் கூறுவோம். நன்றி கூறுவோம். பெருமை பாடிப் புகழுவோம். அவர் தம் நன்மொழிகளைப் பொன்மொழிகளாகக் கொள்வோம். அவரடிச் சுவட்டைப் பின் பற்றுவோம். இன்னும் நீண்டநாளிருந்து தொண்டாற்ற வன்மையளித்த தருள மாறு இறைவனாகிய இறைஞ்சுவோம். உடலிருந்துதவும் உத்தம சகோதர் உயிர்நி. தி. வி. உலகநாத முதலியார்களும் அவர்களின் சார்ந்த உறவினரும் நற்பேறுக ளனைத்தும் பெற்று இனிதுவாழ ஆண்டவன் அருள் புரிக.

மணிவிழா தலைவர் உயிர்நி. தி. வி. கலியாணசுந்தரனார் வாழ்க. தமிழ்வாழ்க, தமிழ்நாடு வாழ்க. இந்தியத்தாய் வாழ்க. இந்தியத் தாய்க்குத் தொண்டு புண்டுகழைக்கும் அன்பர்கள் அனைவரும் வாழ்க! வாழ்க!! வாழ்க!!!

இத்தகைய பெரியோர்களின் பெருமையைத் தமிழ்நாடு உணர்ந்து போற்ற முன்வந்திருப்பது போற்றற்குரிய செயலாகும். பெரியோர்களின் விழாக்களை திருவிழாக்களாம். மற்றவை யெல்லாம் திருவிழா வென்னும் பெயர்க்குரித்தாவனவன்று; தெருவிழாக்களே யாம். சில நாட்களாகக் கம்பர் திருநாள், வள்ளுவர் திருநாள் முதலிய விழாக்களைத் தமிழ்நாடு கொண்டாடி வருதலை நோக்கின், இனி புலவர் திருநாட்கள் பல யாண்டும் கொண்டாடப்பெற்று தமிழ்த்தாயும் தமிழறிஞர்களும் பண்டே புரால் விறுபெற்று விளங்குவார்களென்னும் பெருமகிழ்ச்சியாவது எத்தாம் மலரும். "தமிழ்நாடு கன் திறக்கின்றது."

வைர விழா வாழ்த்து

(ஸ்ரீ ச. சேமகந்தர பாரதியர் M. A., B. L.,)

திருவாளர். திரு. வி. கவியாணசந்தர முதலியாரவர்களின் வைர விழா (அறுபதாண்டு நிறைவு) தமிழர் உவந்து பாராட்டிற் குரியது. தமிழர் தலைவருள் முதல் வரிசையில் பல துறைகளில் சிறந்த தொண்டாற்றி, தமிழர் முன்னேற்ற முயற்சியிலும், தமிழ் மறுமலர்ச்சி இயக்கத்திலும் ஓவாதுழைத்து வரும் பெரியார் பண்டித முதலியா ரவர்களைத் தமிழர் கொண்டாடுவது இயல்பன்றோ? இவர் புகழ் தமிழகத்து மட்டுமன்றி, இந்தியப் பிற மொழி வளாகங்களிலும் பாவி யுள்ளது. ஆங்கிலக் கல்வி கிறையாத தமிழ்ப்புலவர் புதிய இயக்கங்களில் விரிந்த உள்ளத் தோடு ஈடுபடல் இயலா தென்ற கொள்கையைப் பொய்யாக்கி, ஆங்கிலக் கலைப்பட்டம் பெற்றார் பலரினும் தலை சிறந்து, பொது வாச, மக்கள் நலம் வளர்க்கும் ஆக்க வினைக ளனைத்திலும் ஊக்கி உழைத்து வரும் உயர்ந்த மனப்பான்மை உள்ளவ ரிவர்; சிறப் பாகத் தீர்தமிழ், சிவ நெறி, தொழிலாளரக்கத் துறைகளில் ஊன்றிய காதலுள்ள முடையார்.

சாதி - சமையம் - அரசியல் - பொது உடைமை - சம உரிமை முதலிய எல்லாக் கொள்கைகளிலும் சிறிதும் நடுநிலை பிறழாது, "சமன் செய்து சேர்தாக்கும் கோல் போல், அமைந் தொருபாற் கோடாத" சால்புடையார் இப் பெரியார். நம் நாவல நாடு எவல் வாழ் வொழித்து, முற்றுரிமையுற்ற தன்னரசு பெற்று முன்னேற முயலும் அரசியற் பொருநர் அறப்போரில் "ஒல்லும் வாயெல்லாம்" ஓவாதுகுற்று மறவர் பெருந்தகை. வஞ்சமும் பொய்யும் கண்ட விடத் தெல்லாம் அஞ்சா தெதிர்க்கும் நெஞ்சம் படைத்தவர். பழந் தமிழுழியப் புது வட் மொழியைத் தமிழகத்துப் புகுத்த முதலமைச்சர் முயன்றபோது, அவர் நோந்திற அதிகாரத்திறையும், கார்த்தியார்க்கு மைத்துன உறவையும் மதியாமல், அவராட்சிக் கடங்கிய அரசியற் குழுவினர யிருந்தும், கட்டாய இந்தி புக வெரட்டாதென மறுத்து உண்மை உரைக்கத் துணிந்த செவ்வியர். பல்லாற்றானும் தம்மொடு முாணி, விளையிலும் கொள்கையிலும் வேறுபடும் இராமசாயிப் பெரியாரை, தம் குழுத்தலைவரான முதலமைச்சர், பெரியாரின் முதுமையும் "நெஞ்சினுற் பிழைப் பிலாத" நேர்மையும் கருதாமல், அதிகார வெறியால் பதவியினுதவி கொண்டு சிறையிட்ட போது, அக்கொடுமையை வெறுத்துக் கல்லை முருக்குஞ் சொல்லிற் கவிந்த கட்டுரை எழுதிய கடனறி புலவ ரிவர்.

"நவசக்தி" என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையின் நல்லாசிரியராய், எல்லார் நலமும் என்றும் பேணி வாய்மை வழுவாத் தாய்மை அறம் பூண்டவர். ஏனைய புதிய கருத்துக்களையும் இனிய எளிய சொற் சொல்லால் அனைவ ருளரும் கவிய உரைக்கும் 'நாவரசர்' எழுதியும் பேசினும் பழுதிலா னடையும் விழுமிய பெருஞ்ஞம்

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தந்தை

[நி. தே. கா. வீரட்சித்தானுர், M.A., B.L., M.O.L.,]

தொழிலாளிகள் பழைய நாளில் ஒவ்வோர் ஊரிலும் ஊரின் உறுப்பாக விளங்கி வந்தார்கள். ஊரின் வருவாயை அவர்களும் பொதுவில் பங்கிட்டுக் கொண்டு வாழ்ந்தார்கள். இந்த அமைதி யெல்லாம் குலையச் சென்ற தூற்றாண்டிலே எந்திர நாகரிகம் பிறந்து பெருத்தோங்கியது. தொழிற்சாலைகள் புகையை வானத்திலே கக்கிக்கொண்டு அரசுக்களைப் போலக் கிளப்பின. புதுப் பணம் எங்கும் கூத்தாடியது. ஏழைமக்கள் வயிற்றை வளர்க்க இரவும் பகலும் வேலை செய்தனர்; சிறு குழந்தைகளையும் வேலைக்கனுப்பினர். “பணம் பணம்” என்றே எல்லோரும் அலைந்தனர். சேரிகள் எங்கும் பெருகின. இவை பன்றித் தொட்டிலிலும் சீர் கேடானவை; புழுப் புழுக்கும் குடிசைகள்; எமனிட்ட வலைகள்; இவையே நகரங்களின் வேலி. கட்டமைப்பான உடல் வளம் பெற்றவர்கள் இத்தகைய நிலையில் உடலுருக்கி நோயால் மாண்டார்கள். இந்தியாவையும் இந்தப் பேய் பிடித்துக் கொண்டது. துரைத்தனத்தார் தொழிற்சாலைகளை ஆராய அமைத்த கூட்டம் இந்த நிலைமையை விளக்கிக் காட்டியது.

இயற்கையாகவே மேனாட்டில் தொழிலாளர் இயக்கம் தோன்றியது. “வேலை நிறுத்தம்”, “கதவடைப்பு” என்ற தொழிற் போர் உலக வாழ்க்கையை அலைக்கும் சுழற் காற்றாய்வுபுகுந்தது. இத்தகைய தொழிலாளர் இயக்கத் தலைவரில் கீர் ஹார்டி என்பவர் ஒருவர். இவர் ஒரு நாள் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது ஸ்பென்சர் கம்பெனியில் சரக்குகள் வாங்கப் போயிருந்தார். அன்றே தமிழ் நாட்டுத் தொழிலாளர் இயக்கம் கருவிருக்கத் தொடங்கியது. இயற்கையின் வியப்புகளில் இது ஒன்று. அன்று திரு. வி. க. அந்த இடத்தில் எழுத்தாளராக வேலை பார்த்து வந்தார். கீர் ஹார்டியின் காட்சி இவர் மனத்தே இன்றும் தொழிலாளர் இயக்க வடிவமாக நிலைத்து நிற்கின்றது. அப்போது திரு. வி. க. இவ்வாறு எழுதும் தொழிலாளியாக இருந்து வந்தார்; தொழிலாளியின் எளிய வாழ்க்கையை நன்கறிந்தார். கணிந்த உன்னம் என்ன பாடுபட்டதோ? சேரித் தொண்டையே சைவத் தொண்டாகச் செய்து வந்த தம் இளமையில் தொழிலாளிகள்

கலந்து கமழும் புலமை வாய்ந்தவர். தனக்கென வாழாப் பிறர்க் குரியாளர். இத்தகைய மிகு தமிழ்ப் பெரியாளை வயதோடு முதிருங் மதியும் கல்வியும் உரனும் ஒழுக்கமும் ஒழுங்கு நிறையு மவர் வைர வெள்ளணிவிழ வயர்ந்து தமிழ் ரகிவரும் தங்கட னாற்றத் தாழா ரென்பதை நன்கறிவேன். என்னளவில், ‘இன்னுமிவர் பன்னா ருண்டிருந்து தூய தொண்டுகள் ஏவன வியற்றிப் புகழுமின்பமும்’ பெருகி வாழ்க்’ எனப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்தி மகிழ்வேன்.

நிலை இவர் மனத்தை மிக மிக உருக்கி இருத்தல் வேண்டும். “சேக்கிழார் கண்ட புது உலகம்” “கம்பர் கண்ட புது உலகம்” என்ற சொற்பொழிவுகளிலே அந்தப் பழைய நூல்களை எல்லாம் தொழிலுலகக் கண்கொண்டே படித்துத் தினைத்தார் என்பது தெளிவாகிறது. இவர் தமிழோதிய வரலாறும் இவ்வாறாக முடி கிறது. தொழிலாளிகள் இருப்பிடமாகிய பிரம்பூருக்குச் சமரசத் தொண்டாற்றப் பணமுறை சென்ற இவரைத் தொழிலாளர்கள் தம்மவராக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். அன்னி பெசண்டு அம்மை யாரின் ஆதரவும் இத்தகைய பொதுத் தொண்டிலே இவரை ஊக்கியது. B. P. வாடியா, கேசவப் பிள்ளை முதலியோரும் தொழிலாளர்களைப் பற்றி இவருடன் சேர்ந்து எண்ணலாயினர். திரு. வி. க. தமிழ்ப் பண்டிதர் வேலையை விட்டுத் ‘தேச பக்தனி’ன் ஆசிரியராயினார். ‘தேச பக்தன்’ தமிழ் நாட்டுப் போராளி. தொழிலாளர் உள்ளத்தே ஒளிரும் உண்மைச் சுடர். அப்போது ருஷ்யாவில் புதுக்காலம் பிறந்தது. அந்தப் புது வாழ்க்கை திரு. வி. க. மனதினைக் கவர்ந்தது. இவர் இந்திய நாட்டுப் பழைய வரலாற்றோடும் கடவுள் கொள்கையோடும் இந்தப் பொதுமை நோக்கினை ஒன்றாக இயைய வைத்துக் கலையுலகிலே எதிர்காலப் பாட்டைப் பாடத் தொடங்கினார்.

கருவிருந்த தெய்வப் பிள்ளை உருவடைந்து வெளிவந்தது. சென்னையிலே - ஏன் - இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகத் தொழிலாளர் சங்கம் தோன்றியது. அதுவே, சென்னைத் தொழிலாளர் சங்கம். இச்சங்கம் இந்த ஆண்டு வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடியது. அந்த விழா திரு. வி. க. வின் தொழிலாளத் தொண்டின் வெள்ளிவிழா ஆகும்.

இந்தச் சங்கம் தோன்றியதும் கதவடைப்பு இன்னது என இங்கு இருப்பவரும் அறியக் காலம் வந்தது. திரு. வி. க. முதலியோரின்மேல் முதலாளிகள் வழக்குத் தொடங்கினார்கள். பின்னே பெரிய வேலை நிறுத்தம் துணியாகியில் எழுந்தது. சண்டை பிறந்தால்ல்லவா வழி பிறக்கும்? ஆறு மாதம் போர் நிகழ்ந்தது. குண்டுவெச்சுக்கு இரையாகிச் சிலர் இறந்தனர். உயிரையே பவி கொடுத்த இந்த ஏழை மக்களின் உடலங்கள் ஊர்வலமாகச் சென்றன. சென்னை உயிர் பெற்று எழுந்தது. நீண்டகதவரை வேறு பிரிக்க எழுந்த மாயச் சூழ்ச்சிகள் திரு. வி. க. வின் அறவாழியின் முன்னே மறைந்து ஒழிந்தன. திரு. வி. க. முதலியோரை நாடு கடத்த எண்ணிவந்த அரசாங்கத்திற்கும் தொழிலியக்கத்தின் உண்மை நிலை வெளியாயிற்று. தொழிலாளர்து வெற்றி ஈதே எனலாம். அந்நாளைய தொழிலாளர் தலைவர்களின் ஒற்றுமையை மிகப் பாராட்டி இன்றும் பேசுகிறார் திரு. வி. க. அந்த ஒற்றுமை பின்னே நிலை குலைந்தமை குறித்து வருந்துகிறார்.

அந்நாளில், திரு. வி. க. பல பல தொழிற் சங்கங்களை நிலை நாட்டுவதிலேயே கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வந்தார். இந்த

இயக்கம் துரைத்தனத் துறையிலும் பரவியது. போலீஸ் சங்கமும் தோன்றியது. தொழிலாளர் மாகாண மாநாடு கூடியது; அதன் வரவேற்புத் தலைவர் திரு. வி. க. வே. தொழிலாளர் மத்திய சங்கமும் தோன்றியது. அதற்கும் முதல் தலைவர் திரு. வி. க. வே.

வேலை நிறுத்தத்தின்போது இவர், தமது மனைவியார் மிக மிக நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்தும் அதனையும் பாராமல் இந்த இயக்கத்தில் இரவும் பகலும், அந்த அம்மையாரும் மெச்சிப் பாராட்டத் தொண்டாற்றி வந்தார். அந்த அம்மையார் அப்போது உயிர் துறந்தார். இத்தகைய தியாகமும் செய்து தொழிலாளர்க்கு உழைத்த இவரைத் தொழிலாளர் உலகம் மறவாதிருப்பது மிகவும் போற்றத் தக்கது.

திரு. வி. க. அன்பு கனிந்தொழுகும் அரிய மனம் உடையவர். தீமைக்கு அஞ்சும் நெஞ்சு படைத்தவர். ஆனால் தொழிலாளர் மேடைமீலோ பெருவிராக விளங்குபவர். குண்டுகள் வீச்சிடையே குன்றுத உள்ளத்தோடும் உழைப்பவர். போர் ஆரவாரம் எவ்வாறோ எங்கும் பரவி விடுகிறது. முன்னைய உலகப் போர் முடிந்த போது சென்னையில் நிகழ்ந்த தொழிற் போரைக் குறித்தோம். இப்போது நடக்கும் போரிடையும் தொழிற்போர் மூண்டது. குண்டு வீச்சுக்களையும் ஓராண்டுக்கு முன்னே நேரே கண்டோம். அப்போதும் திரு. வி. க. வே. சென்னைத் தொழிற் சங்கத்தின தலைவர். அமைதியாம் இவர் வடிவம் கொந்தளிப்பிடையே இயங்கி வரக் கண்டோம். அமைதியே முடிவில் வென்றது. இயற்கையின் போக்கு அது; இவர் வாழ்க்கையின் மறை பொருளும் அதுவே ஆம்.

நா. இவர் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் நாயும் தந்தையும் படை வீரராகவும் மட்டும் விளங்கவில்லை. தொழிலுலகக் கருத்தைத் தமிழிலே தவழ்ந்து விளையாடி நடந்துவரப் பழகவிட்டுச் சீராட்டிப் பாராட்டி வளர்த்த பெருமையும் இவருடையதே. தொழிலாளரின் 'கவசக்தி' பிறந்த இடம் இவரே ஆம். தொழிலாளரின் முதற் கவி வரணரும் இவரே. தொழிலாளரின் தேவாசமாக இவர் பாடிய 'பொதுமை வேட்டல்' என்றும் நிகழ்த்து விளங்கும்.

“செந்தமிழ்ச் சேவகர்”

(“தமிழ்ப்பித்தன்”)

தீர்தமிழ் நாட்டின் தெய்விக ஒளியாம்
திருவிழை கலியாண சக்தரச் சகுணன்
நம்மனோர் ஆற்றிய நற்றவப் பயனும்
நம்மிடை வாழ்ந்து நமக்கே உழைக்கும்
நலம்பிறை நாதன் ! நவமிரு சக்தியால் (5)

அமுதுரை னட்டி அகலிடு னகற்றினன்.
“அந்தணர் அந்தியர்; நிரகிடர் தமிழரே.
எங்கள் சமயமே ஏற்ற முடைந்து;
பாங்கள் இறைவன் எழில் முகத்(து) உதித்தாய்”
ஆகிய சாதி சமயச் சமூகங்கள் (10)

அறவே ஒழித்து அழிவிலாச் சமரச
சுத்த சன்மார்க்க சுகநிலை தன்னை
தான்கொண் டதுடன் தன்னரும் சோதரர்
தமக்கும் நல்கிய தண்ணளித் தவமுனி
பெண்மையே உலகின் பேரிரும் உயிர்நிலை (15)

என்பதைப் ‘பெண்ணின் பெருமை’யால் கிளக்கினன்.
செந்தமிழ், பாரதம் செழிப்புற, சேவைகள்
அந்தமில் அளவில் செய்கிறான், “சேவகன்”
அமரரின் உலகு அங்கிலை; இங்குதான்
என்றே ஆக்கினன் அந்தமிழ் நாட்டின. (20)

அன்னவன் பெருமைகள் சொல்லித்தான் அடங்குமோ ?
இத்தகை வள்ளல் இன்னும் பல்லாழி
வாழ்ந்து மக்களை வாழ்வித் தருனத்
தாழ்ந்த சடையன் சரண்மலர் சாற்றதும். (24)

தமிழ்ப் பண்பாடு கண்ட திரு. வி. க.

[ஸ்ரீ டி. கே. சிதம்பராத முதலியார்]

ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன் தமிழ்ப் பண்பாடு என்பதாக ஒன்று தோன்றியது. ஏதோ ஒரு தெய்வ சக்தி அதை நெடுகிலும் பாதுகாத்து வந்ததோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

அகஸ்தியர் சங்கம், பாண்டியர்களது மதுரைச் சங்கம், நெல்லையப்பன் கனிராயர் சங்கம் - இந்த மூன்று சங்கங்களும் சென்னையிலுள்ள ஒரு சங்கத்தை நினைப்பூட்டுகின்றன.

ராயப்பேட்டை சாது அச்சக்கூடந்தான் அந்தச் சங்கம்.

சென்னையில் ஆங்கிலம் வந்து பண்ணின ஆர்ப்பாட்டத்தில் தமிழுக்கும் இடமுண்டா? தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும், பொருட்படுத்துவதற்கு ஆளுமுண்டா? என்று சொல்ல இருந்த காலத்தில் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் தம் வீட்டில் தமிழ்க் கொடியைப் பறக்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தார். புலவர்களும் புலவர்கள் அல்லாதவர்களும் திரு. வி. க. வீட்டில் வந்து கூடுவார்கள். திரு. வி. க. வின் தமிழ் ஆர்வம் வந்தவர்களையும் பற்றிக்கொண்டது. ஆர்வத்தோடு தங்கள் ஊருக்குச் சென்றவர்கள் அங்கங்கே தமிழ் ஆர்வத்தை விதைத்து வளர்த்தார்கள். "தேச பக்தன்", பின்னால் வந்த "நவசக்தி" போய் அப்படி வளர்த்த ஆர்வத்தை மேலும் மேலும் தூண்டிக் கொண்டிருந்தன. இந்த முயற்சிகளின் பயனாகத் தற்போழுது, தமிழ்ப் பண்பாட்டை உணர வேண்டும், வளர்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை தமிழ் நாடுவெங்குமே பரவியிருக்கக் காண்கிறோம். நல்ல முகூர்த்தத்தில் தமிழ் பண்பாட்டியக்கத்தைத் திரு. வி. க. ஆரம்பித்தார்.

சாது அச்சக்கூடமும், திரு. வி. க. வும் நீடுழி வாழ்க !

மறவா நாட்கள் (சு சக்காவத்தி ராஜபேரவாச்சாரியார்.)

காந்தியவர்கள் இந்திய அரசியலில் தியாகமும் துணிச்சலும் புதுத்தியகாலம் இருபத்துவான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன். அப்போது தென்னாட்டில் எதிர்ப்பை விட்டுவிட்டுப் போதுபை எடுத்துக்கொண்ட காண்கைந்து தலைவர்களில் ஒருவர் ஸ்ரீமான் திரு. வி. க. அவர்கள். பகைமையும் ஆதலையும் போய் அமைதியும் நோன்பும் சாதனங்களான அதிகாரத்தைக் கண்ட நாட்கள் — ஆங்கிலப் பிரசங்கங்கள் போய்த் தமிழன்றி வேறு பேச்சுத் தெரியாத பாமரர்க ளிடையே வேலை துவக்கிய புரட்சி நாட்கள்—தொழிலாளர்களின் திரட்டிச் சங்கம் மறுவும் அபாய வெறி முதல் முதலில் தோன்றிய நாட்கள்—அப்போது சுகமான பள்ளித் தொழிலை விட்டு அரசியல் அலகடலில் புருந்தவர் ஸ்ரீ திரு. வி. க. அக்காலத்தில் வேலை செய்த அரசியல் தொண்டர்களுக்குத்தான் தெரியும் திரு. வி. க. உள்பட எங்கள் சிலருக்குள் வளர்ந்த அன்பும் கட்டுப்பாடும் கூட்டுறவும். மிறகு எவ்வளவோ சம்பவங்கள் நடைபெற்று விட்டன. ஆகிலும், அவருடன் கூடி நாங்கள் சிலர் அக்காட்களில் செய்த தொண்டில் கண்ட மகிழ்ச்சியை என்றும் மறக்க முடியாது.

அரசியல் சேவையும் தமிழ் வளர்ச்சியும்

[புத்ரே. பெ. நா. அப்புவாமி வி. ஏ., வி. ஏம்.,]

தேவாராட்டியைத் தேடுமாறு தன்னுடைய வீரர்களை நாடுபுக்கமும் அனுப்பிய கர்வின் தென்நிசையிலுள்ள தமிழ் நாட்டின்கண் தேடுவோருக்கு ஓர் எச்சரிக்கை செய்தான். 'அங்கே செல்லும்போது நீங்கள் பொதியின் மலையருகே செல்லாதீர்கள்! அங்கே சென்றால் அங்குள்ள அகத்திய முனிவருடைய தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஈடுபட்டு அங்கேயே தங்கி விடுவீர்கள். பிற யாவற்றையும் மறந்து விடுவீர்கள்! ஆதலால் அதை விட்டு ஒதுங்கிச் செல்லுங்கள்' என்பது அவன் செய்த எச்சரிக்கை. தமிழ் மொழிக்கு அத்துணை வசிகரத்தன்மை இருப்பதாகக் கம்பர்கருதுகிறார்.* தமிழில் ஈடுபட்டு விட்டால் உலக விவகாரங்களை யெல்லாம்-அவை எவ்வளவு முக்கியமானவைகளா யிருந்தாலுமே- மக்கள் மறந்து விடுவார்கள் என்பது கம்பரது அபிப்பிராயம்.

பொதுவாக கோக்கும்போது, இக்காலத்திலும் இவ்வாறே நிகழ்ந்து வருவதைக் காண்கிறோம். தமிழ் மொழியில் ஈடுபட்டுள்ள பெரும் புலவர் அனைவரும் வேறொன்றையும் நாடுவதில்லை. ஒரு சிலர் சமய விவகாரங்களில் சற்றே தலையிடுகிறார்கள். பிறர் அனைவரும் ஏகாக்கிர சித்தத்தோடு தமிழையே பயின்று வேறொன்றிலும் தமது கருத்தைச் செல்ல விடுவதில்லை. இது தமிழ்மொழியின் சிறப்பா யிருக்கலாம்; அல்லது அதில் ஈடுபட்டுள்ள புலவர்களின் மனத்தின் சிறப்பியல்பா யிருக்கலாம். இலக்கிய வளர்ச்சி ஒன்றையே கருதுபவர்கள் இதை மிகவும் வியந்து கொண்டாடலாம்; பிற ஈடுபாடு அனைத்தும் தமிழ் மொழிச் சேவையன்று என்று அவர்கள் உறுதியாக கிணக்கலாம்.

ஆயினும் உலக வாழ்வில் பற்பல துறைகளில் ஈடுபட்டவர்களாயும், பல்வகையான ஆசாபாசங்களை யுடையவர்களாயும் உள்ள சாமானிய மக்களுக்கு இது ஒரு குறைபாடாகவே தோன்றுகிறது. 'தமிழ் நாட்டில் பிறந்து, தமிழ் இலக்கியத்தில் ஊறி, தமிழ் மக்களின் பண்புகளை நன்குணர்ந்து, துண்ணறிவிலும் கல்விவிலும் தலைசிறந்து அவற்றால் அடக்கமும் அமைதியும் நடுநிலைமையும் பெற்ற அறிவாளிகள் தமிழ்ச் சமுதாய சேவையில் ஈடுபடவில்லையே, அவர்கள் ஈடுபடுவார்களானால் நாட்டுக்கு எவ்வளவோ பலம் உண்டாகுமே' என்று அவர்களிற் பலர் வருந்துவது

*தென்மயிலுள் டகன்பொதியில் திருமுனிவன்

தமிழ்ச்சங்கம் சேர்ந்தீரேல்

என்றும் அவன் உரைத்தமாம்; துதவிலால்

அம்மலையை இறைஞ்சிவகி.

இயல்பே. பல வருஷங்களுக்கு முன்பு, ஆங்கிலங் கற்று, ஆங்கில நூல்களைப் பயின்று, அவற்றின் மூலமாகத் தேசிய உணர்ச்சி, அரசியல் விவகாரம், ஆசார்ச் சீர்திருத்தம், சமுதாய சேவை முதலிய நல்லெண்ணங்கள் தம் மனத்துள் எழுப்பெற்ற சிலர் நாட்டின் நலத்தை நாடிப் பலவாறாக உழைத்து வந்தார்கள். இவர்களுடைய முயற்சி, பெரும்பான்மையும், ஆங்கில மொழியின் மூலமாகவே நிகழ்ந்து வந்தது. ஆனால், இவர்கள் மக்களின் உளத்தைக் கவர்வது தாய்மொழியின் துணையின்றி இயலாது என்பதை உணர்ந்து, தமக்குத் தெரிந்ததாயும் குறைபாடுள்ள தாயும் இருந்த, தமிழின் மூலமாகவும் பிரசாரம் செய்து வந்தார்கள்.

கமார் இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்வரை இந்த நிலை இருந்து வந்தது. அப்போது தமிழில் பெரும் புலமை வாய்ந்த ஒருவர் அரசியல் தொண்டில் சடுபட்டு, அழகிய தமிழில் பிரசங்கங்கள் செய்யவும், பத்திரிகை நடத்தவும் முன் வந்தது பலருக்கும். அளவிலா வியப்பையும் ஆற்றத்தக்கதாய் அளித்தது. பழந் தமிழ் இலக்கியங்களின் காவையில் திளைத்து, மீண்டும் மீண்டும் தமிழ்ப் பெருங் காவியங்களைப் படித்துப் பயின்ற அவர், நவீனமான நவநாகரிக வாழ்க்கையில் கலந்துள்ள கருத்துக்களையும் தமதாக்கிக் கொண்டு, இலக்கண வழுவின்றி, தெளிந்த தமிழ்ச் சொற்களின் மூலம், மக்களின் மனங்களைக் கொள்ளை கொள்ளுமாறு, உணர்ச்சி வேகம் ததும்பப் பல பிரசங்கங்களைச் செய்து வந்தார்; பல கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார்; புறநாடாறு முதலிய மிக மிகப் பழமையான தமிழ் நூல்கள் லிருந்தும், பிற்கால நூல்கள் லிருந்தும் அரசியல் விஷய சம்பந்தமாகவுள்ள தக்க மேற்கோள்கள் பலவற்றை எடுத்துக் காட்டினார்; மேலை நாடுகளில் செழித்து வளரும் நவீன அரசியல் கருத்துக்களைத் தமிழ் மொழியில் புகுத்தி, அதை வளம் பெறச் செய்தார். அவர் தாம் திரு. வி. கவியாணசுந்தர முதலியார் என்று சொல்ல வேண்டுவதில்லை. அக்காலத்தில் பல பிரசங்கிகளுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்கும் அவர் ஒரு யாக்கநீரிகியாக இருந்தார். தம்மை யறியாமலே பலர் அந்நாளில் அவருடைய பிரசங்க நெறியைப் பின்பற்ற முயன்றார்கள்; அவருடைய எழுத்து முறையைத் தம்மால் இயன்ற அளவில் அனுசரிக்கத் தொடங்கினார்கள். தமிழ் நடை அரசியல் துறையில் வளம்பெற்று விரிவடைந்ததற்கு அவரை ஒரு முக்கிய காரணராகக் கூறவேண்டும். அரசியல் சேவையால் தம்மை வளர்த்த பெருமையில் பெரும்பகுதி திரு. வி. கவியாணசுந்தர முதலியாரைச் சேர்ந்ததென்றே நான் கருதுகிறேன்.

வாழ்த்துப்பா

(மா. அ. தேவராஜன்

★

வண்ணக் ஒத்தாழிசைக் கொச்சகக் கவிப்பா

நாவு:—

உலகநிலை முன்னேற, உயர்இத்தியா வடிமைக்—
கலகநிலை முன்னேறக் கனித்தமிழர் திகழ்ந்தேற
இலகும்இறை அருளேற, இயற்கையன்னை எழிலேறப்
பலகலையும் சிறப்பேறப் படித்தவர்கள் புகழேற
கலகனித்தாய்த் தமிழ்நாட்டை கயத்துவந்து கதிர்போலன்(று)
அலகில்ஒளி உமிழ்ந்தேற்றும் அநிஞ! திரு. வி. க. வே கேள்!

நாடுவர்:—

அன்றுதமிழ்க் கழகமமர்(து) அருள்இறைவ னெடும்தமிழை
கன்றுபுரக் கிளிதோம்பி கலம்செய்த புலவரின்சீர்
என்றும்கிலை யாமிருக்க எண்ணியுவன்(து) ஆங்கிலத்தில்
ஒன்றுமனம் தனைத்திருத்தி யுயர்தமிழைப் போற்றினையே! 1
தாங்கரிய கொடுமைநிலை தருமடிமை தனைஒழிப்பான்
ஒங்கியுறை அரவித்த! உயர்ஞானி அடிநண்ணிப்
பாங்குடன்கல் லாநியமும் பணித்தொழில் வெறுத்தொதுக்கி
கீங்கித்தே சத்தொண்டு கெறிமுறையில் ஆற்றினையே! 2
உடம்புழைப்பு சற்றுமிலா(து) உளம்விழைந்த படியெல்லாம்
இடம்பழுடன் இடம்பொருள் ஏவலுமமைத்துள் ஏக்கமின்றி
மடமிகவாழ் முதலாளி, தொழிலாளி தமைவருத்தும்
கொடுமைநிலைக் கிரங்கியவர் குடியுயரத் தேற்றினையே! 3

அரங்கம்:—

ஒருபெரும் இறையடி ஒருகொடி பொழுதுமுன்
மரிவின்றி அருள்பெறப் பெரிதானம் பரவி,இல்
வருகிறுக் துளமிக மகிழ்ந்து வாலிகல்
திருமுகம் மலர்ந்திசை செழுந்தமிழ் மொழியினை! 1
அயர்விலா துறைத்திடும் அரியமெய்த் தொழிலவர்
துயர்வுறு இயக்கமும் அறிவுடன் அளித்துவிண்
புயலளி மழையென அருள்பொழித் தவர்களும்
கயமுடன் கலமிக அருளுமின் கிழியினை! 2
அமிழ்தென இனித்திடும் தமிழ்,தமிழ் எனதுயர்
இமிழ்கடல் எனத்தமிழ் தனைமிகப் பரப்பிட
கமத்தமர் எவர்களும் கனிசிறிப் புறத்தினம்
கமழ்புகழ் கிரிவுரை பொழிந்திடும் தொழிவினை! 3
மொழுமொழு மொழுவென எழிலுடன் உயர்ந்தகம்
செழுமைபா சதம்பிறர் அரகினால் அடிமையாய்
இழிவுறும் வகைக்கெட இயங்குபல் வழியினும்
முழுமன தொடுமச்செல் முனைந்திடும் கழிவினை! 4

அநிபோதாங்கம்:—

உலகிடை ஒருவராப் ஒங்கி கின்றாயில்
உலகிடை பலருளத் தொடுங்கி கின்றனை!
தமிழ்க்கடல் பருகிடும் அகத்தியர் ஆயுமத்
தமிழ்க்கடல் பரப்பிடும் சம்புவே ஆயினை! 1
செத்தமிழ் மைத்தர்க்கோர் செம்மையா சிரியன்சீ;
விந்தைநாள் வாங்கேநிம் வியன்செய்மா லுக்கன்சீ;

இந்திய காட்டிற்கோர் இலக்கியத் தலைவன்கீ;
கந்தமிழ் காட்டிற்கோர் கந்தமிழ்த் தொண்டன்கீ.

2

சைவத்தில் பிறந்தோய்கீ;
சமயகிலை கடந்தோய்கீ;
மெய்வழியில் உழைப்போய்கீ;
பொய்வழியை ஒழிப்போய்கீ;
சொற்பொழியில் வல்லோய்கீ;
சுடர்எழுத்தில் கல்லோய்கீ;
கற்பணியில் எழும்பேகீ;
கன்னெறியில் பகவேகீ;
பெரியைகீ; இளைஞன்கீ;
பித்தன்கீ; அறிஞன்கீ;
அரியைகீ; எளியைகீ;
ஆன்பன்கீ; வன்பன்கீ;
தலைவன்கீ; தொண்டன்கீ;
கலைஞன்கீ; கற்போய்கீ;
புலவன்கீ; புரப்போன்கீ;
புறத்தோன்கீ; அகத்தோன்கீ;

3

4

தனிச்சொம்:—

எனவாங்கு,

கவிதகம்:—

கற்பனை கழன்றமெய்ச் சொற்புகழ் ஏத்திகின்
பொற்கழல் வாழ்த்துவான் போந்தனம்; புலவோய்!
உன்னும்கல் லாற்றினும் உழைத்தினி(து) அரும்பமிழ்க்
கன்னித் தண்புகழ் கன்னர்ப் பரப்பித்
தொழிலாவி கட்டுகொரு தூணாய் கின்(து)இறை
எழிலார் இயற்கை இன்னெறி படர்க்குநம்
அடிகள் அருட்பா அறிவித் தாங்குயர்
படிகள் காட்டிப் பரம்பொரு ளின்பம்
நரும்சம ரகக் கி மார்த்தக் கங்கம்
பெரும்சம நகும் க் கோளுடன் பிறங்குவான்
வழிகலம் வருத்துகின் வழிவழி என்றும்,
சாயிதா நையசெனத் தமிழிற் சிறத்தும்
எழுறு பெரியார் என்றறி வோங்கியும்
காத்தி யடிகளெனச் சாத்தம் பொருத்தியும்,
தாதுர் எனக்கவி தனிற் சிறப்புற்றும்
வாகெழில் கயாபென மாத்தொண் டாற்றியும்
ராமலிங் க்கிடுகுண பரமம் னொடும்
தாய்மை விவேகா தத்தர் ஞானமும்,
பெறுபதம் பிறவும் பெற(து)இவ் அறுபதோடு,
அறுபதான் ஓகந்தகம் அடைந்தினி துயர்க்து
புனிப்புழக் காவிரிப் புனல் யாதென்ன
அமிழ்துறழ் குறவெனத் தமிழென இசையென
எவர்க்கும் உதவினென் மணியென இலகி
“கவசக்தி” புடனே காணும் வாழியர்!
புவிவினில் புகழுடன் வாழியர் கலமே!

உலகம் வாழ்க !

(வித்வான். மு. வரதராசசுப்ரீ B. O. L.)

திரு. வி. க. தலைமையின் கீழ் பேசவேண்டும் என்று சொற் பொழிவாளர்கள் விரும்புவது வழக்கம். இலக்கியத் துறையிலும் சமயத்துறையிலும் அரசியல் துறையிலும் இவ்வாறு அவர் தலைமையின் கீழ் பேசுவதில் எல்லாருக்கும் ஒரு மகிழ்ச்சி உண்டு. இரண்டு மூன்றுநாள் நடக்கும் ஆண்டுவிழாப் போன்ற கூட்டங்களில் இருவர் மூவர் தலைவராக அமைவதும் உண்டு. அப்போது சொற்பொழிவாளர் பலரும் தம் பேச்சுத் திரு. வி. க. தலைவராக இருக்கும் நாளில் வரவேண்டும் என்று விழைந்து அதற்கு ஆன முயற்சியும் செய்வார்கள். மற்றத் தலைவர்கள் என்றால், சொற்பொழிவார்களுக்கு வெறுப்பும் மறுப்பும் தோன்றுவதே பெரும்பான்மை.

இதற்குக் காரணம் என்ன? வேறொன்றும் இல்லை. மற்றவர்கள் தலைமை ஏற்று நடத்தும் கூட்டங்களில் முடிவுரை அமைதியாக முடிவது அரிது. தலைவர்க்கும் சொற்பொழிவாளர்க்கும் இடையே சிறு குறும்போ பெரும் போரோ நிகழ்ந்து கூட்டம் முடிவுறும். கேட்டவற்றில் நல்லன எல்லாம் மக்கள் மறந்து விடுவார்கள். குறும்பும் போருமே மனதில் குடி கொள்ளப்பெற்று மக்கள் வீடு நோக்குவார்கள்.

பேச்சாளர் யானையைத் தாம் நன்றாகக் கண்டதாகவும் அதை நான்கு உரல் என்று அறிந்ததாகவும் கூறுவார். தலைவர் தமக்கு அனுபவம் மிகுதி என்றும் யானையை இரண்டு முறம் என்று தெளிந்ததாகவும் கூறுவார். உரல் ஒரு கட்சியாகும். முறம் ஒரு கட்சி யாகும். முடிவுரை கட்சிப் போராகும். திரு. வி. க. தலைமைத்தொண்டு ஏற்றிருந்தால், "யானை என்றும்.....உரல் என்றும்.....இவை போன்ற சிறந்த கருத்துக்களை என் நண்பர் உங்களுக்குத் தெளிவாகவும் அழகாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைத்தார். அவருக்கு என் நன்றி உரித்தாகுக. அவரைப் போன்ற அறிஞர்கள் கீழே வாழ்ந்து இந்தத் தமிழ்நாட்டிற்குத் தொண்டு செய்யவேண்டும்" என்று முடிவுரையின் முடிவில் கூறி விட்டுத் தனியே சொற்பொழிவாளருடன் பேசி மகிழ்வித்து ஊக்க மளிப்பார்.

தமிழ்நாட்டில் யானையை உரலாகவும் குறமாகவும் பார்க்கின்றவர்களே மிகப் பணி. யானையை யானையாகப் பார்க்கும் அறிஞர் ஒரு சிலரே. அவர்களுள் திரு. வி. க. தலைவராவார்.

தமிழ் நாட்டில் சாதிகள் பல; சமயங்கள் பல; அரசியல் கட்சிகள் பல; மொழிக்கட்சிகள் பல. இத்தகைய நாட்டில் பிரிவுகளே

பெருகியிருந்தால் இயற்கையே அன்றோ? ஆனால் மீதிவகளுக்கு இடையே ஒற்றுமை வேண்டுமா? வேண்டாமா? ஒற்றுமையாரால் இயலும்? சாதிக் கண்ணும் சமயக் கண்ணும் கடிக் கண்ணும் கொண்டு பார்க்காமல், பொதுமைக் கண்ணோடு யாவைய யாவையாகப் பார்க்க வல்லார்கள் இந்த நாட்டிற்கு இப்போது தேவை.

வடநாட்டில் சமய உலகம் நிலைகலங்கித் தடுமாறினபோது தோன்றிய பெரியார் ஒருவர். அவரே இராமகிருஷ்ணர் என்பவர். அவர் வைவராக இருந்தார்; வைணவராக வாழ்ந்தார்; சிறிஸ்துவராகத் திகழ்ந்தார்; முகம்மதியராகப் பயின்றார்; இவ்வாறே மற்றச் சமயத் துறைகளிலும் புகுந்து பார்த்தார். 'வேறு படும் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்த்த' அவர், 'எல்லாம் பாரம்பொருளின் விளையாட்டே' என்றும், 'மாறுபாடும் கருத்து ஒன்றும் இல்லை' என்றும் தெளிந்தார். ஒரு நாட்டு மக்களுக்கு இராமகிருஷ்ணர் போன்ற பொதுமைப் பேசியாரைத் தன்மை விளையுமா? அல்லது, வேறுபாடுகளையே பெருக்கிக் சமயங்களின் பெயரால் கொளையும் கொள்ளையும் குழம்பும் குத்தி வெள்ளமும் காணும் மற்றத் தலைவர்களால் தன்மை விளையுமா? உண்மையை யார் அறிதல்கூடும்? சுத்த சைவமும் வீரவைணவமும் தேங்கிய சிறிஸ்தவமும் அழகிய முகம்மதியமும் புதைந்த பௌத்தமும் உண்மை காணல் இயலுமோ? இயலாது, இயலாது. பொதுமை வேட்கையுற்ற உள்ளமே—சுத்தம் வீசம் அழக்தம் ஆர்வம் என்று செருகுகத் தேக்க மடையாத உள்ளமே உண்மை உணர வல்லது.

திரு. வி. க. சமய உலகில் மட்டுமன்றி, கலை உலகிலும் அரசியல் உலகிலும் பறவற்றிலும் பொதுமை காணும் பேசியார். ஒரு துறையிலே வாழ்தான் முழுதும் தேங்கிக் கிடக்க அவரால் இயலாது. பல் துறையிலும் வாழ்ந்து வளர்ந்து ஒங்குவதே அவர் பணி. ஒரு துறையில் தேங்கிக் கிடப்பவர் அவர் இயல்பை அறிதல் அரிதே. குறுகிய மனப்பான்மை விரிந்த மனப்பான்மையை அறிதல் முடியுமோ?

ஒரு நாடு அல்லது மொழி அல்லது சமூகத்தின் பிற்போக்குக்குக் குறுகிய மனப்பான்மையே காரணம்; முன்னேற்றத்திற்கு விரிந்த மனப்பான்மையே காரணம். இது மறுக்கப்படாத உண்மை. தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் குறுகிய மனப்பான்மையே செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கின்றது; மொழிபுலகத்திலும் அவ்வாறே; பிற துறையிலும் அவ்வாறே. அங்கங்கே சிலர் தோன்றி; தாம் பிடித்த முயலுக்கு முன்னேகம் எங்கிட்டுக்கள்.

எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்த அரசியல் கொள்கையாகிய பொதுவுடைமையைப் பற்றித் திரு. வி. க. விரிவாகப் பேசுவார். கார்ல் மார்க்ஸ் முதலான அறிஞர்களும் கூறாத புதுப்புது உண்மைகள் அவர் பேச்சில் காணலாம். திட்டுதல் இல்லாமல் வெட்டுதல் இல்லாமல் உயர்ந்த உணர்வை எல்லாருக்கும் ஊட்டுவார். அவருடைய அரசியல் பேச்சு வாய்விசை இருக்காது.

சிறந்த இலக்கியத்தைப்பற்றித் திரு. வி. க. பேசும் முறை தனிச் சிறப்புடையது. மற்றவர்கள் வெறும் பதவுரையோ

பொழிப்புரையோ கூறுவார்கள்; அல்லது நயம் நயம் என்று சொல்லி விண் கதை பேசுவார்கள்; அல்லது ஒரு கொடர்பும் இல்லாமல் தங்கள் பெருமையைச் சாற்றியோ பிறர் குறையைச் சொல்லியோ சொற்பொழிவுக் காலத்தைக் கழித்து விடுவார்கள். தவறி நன்றாகப் பேசினாலும் தங்கள் பாடம் கேட்டு அறிந்த கருத்துக்களைப் பல ஆண்டுகளாகப் பேசியவாறே பாடும் பெட்டி போல் பேசுவார்கள். கேட்டவர் பலருக்கு முக்கூற்றாகப் பகுதி விளங்காது. ஆயினும், கோயிலிலும் வீட்டுச் சடங்குகளிலும் மந்திரங்களை ஒலிக்கக் கேட்டபின் மகிழ்வதுபோல் மகிழ்வார்கள். “என்ன என்னவோ பேசினார். அப்பா! என்ன திறமை! மூச்சு விடாமல் பேசினாரே! நிறையப் படித்திருக்கிறாரே” என்று பேசிக்கொண்டு வீட்டுக்குத் திரும்புவார்கள். திரு. வி. க. பேச்சில்—சிறந்த இலக்கியப்பேச்சே ஆயினும் செந்தமிழ்ச் சொற்களை இடையிடையே எடுத்தாண்டார் எனினும்—விளங்காத பகுதி இல்லை. எல்லோருக்கும் அரிய விரும்பதாக உயர்ந்த கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவார். அவர் பேச்சில் வெறும் பாட்டும் உரையுமே அல்லாமல், பண்டைக்கால அரசியல், இக்கால முறை, நாகரிக இயல்பு, சமூக இயல், கைத்தொழில் வளர்ச்சி, கலை வளர்ச்சி, பொருளியல், மனவியல், அறிவியல், சௌநாட்டுக் கன்பூஷியஸ் முதல் மேற்கு நாட்டுக் காண்ட் வரையுள்ள பண்டை அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி, எச். ஜி. வெல்ஸ், பெர்னாட்ஷா முதலான இக்கால அறிஞர்கள் கருத்துக்கள், மேடம் பிளாவட்டி முதலான ஆத்திகர் கொள்கை களுமாகிய புதுமைகள்—என்னும் இவை யெல்லாம் திரு. வி. க. பேச்சில் செறிந்த செல்வங்களாகும். இவற்றைக் கேட்ட அறிஞரும் அறியாதாரும் கூட்டம் முடிந்தவுடன் நேராக வீட்டுக்குச் செல்ல மனமின்றி, அவரைச் சூழ்ந்து மேலும் பல வினாவுவர்; அறிய முயலுவர். இவ்வாறு இவர் தமக்கு, இயல்பான அறிவு வேட்கையைப் பிறரிடத்திலும் தூண்டுவார். அவர்கள் மேலும் மேலும் அறியவிரும்புவார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர் மட்டும் அவர் பேச்சை வெறுத்துப் புழுங்குவார்கள். அவர்கள் வெறுப்புக்குக் காரணம் வேறொன்றும் இல்லை; பொருளையே. “இலக்கியப்பேச்சில் நயம் சொல்லாமல், இது என்ன? அது என்ன? அரசியல் ஏன்? அறிவியல் ஏன்? பாட்டுத் தெரியாவிட்டால் விண் பேச்சுப் பேசத் தெரிந்துகொண்டு, புலவர்கள் என்று வந்து விடுகிறார்கள்” என்று அந்தச் சிலர் முணு முணுப்பர்! அந்தோ! இலக்கியத்திற்கும் வாழ்விற்கும் உள்ள தொடர்பு அறிவார்! மாத்ர ஆர்னஸ்ட் போல் வாழ்க்கையின் ஆராய்ச்சியே இலக்கியம் எனபது தெரியார்!

செய்யுள் இயற்றவல்ல பலர்க்கு உரை நடை எழுதும் வன்மை அமைவதில்லை. உரைநடை எழுதவல்ல சிலர்க்குப் பாட்டு அமைவதில்லை. செய்யுளுக்கும் உரை நடைக்கும் உரிய இலக்கண தூல்களை யெல்லாம் துறைபோகக் கற்ற சிலர்க்கு ஒன்றுமே எழுத வருவதில்லை. தப்பித் தவறி உரைநடை எழுதவும் செய்யுள் இயற்றவும் ஒருங்கே வன்மை பெற்ற சிலர் இருப்பினும்,

அவர்களுக்குக் கூட்டத்தில் பேச வராது. பேசவில்ல சிலர்க்கு எழுதவும் வராது; செய்யுள் இயற்றவும் வராது. திரு. வி. க. எழுதவும் இயற்றவும் பேசவும் ஒதுக்கே வில்லை. அவர் எழுதிய தமிழ்தால் கன்போல் பயன் பிடுங்க சிறந்த உரை நடை நூல்கள் வேறு இல்லை. காலத்திற்கேற்ற புதிய கருத்துக்களை உயர்ந்த பாக்களாகப் பாடியுள்ள நாட்டுப்பாடல், முருகன் அருள் வேட்டல், திருமால் அருள் வேட்டல், பொதுமை வேட்டல் முதலான பாடல்கள் பாடும் ஆற்றலைக் காட்டுகின்றன.

அவருடைய சொல்வன்மையைத் தமிழ்காடு முப்பது ஆண்டுகளாக அறிந்து போற்றி வியந்திருக்கின்றது. அந்தத் துறையில்தான் நகர மக்களும் அவரை நன்கு கத்தெரிந்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். சென்னை நகர மூலை முடுக்குகளிலும் தென்னிந்தியாவின் பேரூர் சிற்றூர்களிலும் திரு. வி. க. தெரிந்தவரா யிருப்பதற்குக் காரணம் அவர் ஆற்றியுள்ள ஆயிரக்கணக்கான சொற்பொழிவுகளே—எளிய இனிய உயர்ந்த சொற்பொழிவுகளே. எழுதவும் பாடவும் பேசவும் வல்ல இவருக்கு மற்றொரு பேருக்கு கிறப்பு உள்ளது. அதை நாடு என்று உணருமோ? திருவள்ளூர், தாகூர், ஷேக்ஸ்பியர்போல் புதிது புதிதாக என்னும் ஆற்றல் இன்று இவரிடம் உள்ளது. அதுதான் ஒரு நாட்டை வாழ்விக்க வல்லது; ஒரு மொழியைப் பேற்ற வல்லது; உலகத்தைக் காக்க வல்லது. உலகம் வாழ்க! திரு வி. க. எண்ணம் வாழ்க!

தொல்காப்பிய ஐயர் திரு. வி. க.

(P. N. வைத்தியநாத சுவாமி, B.Sc.)

அன்று அந்த வீட்டின் தமிழ்த் திருமணம்; திரு. வி. க. வின் தலைமையில் நடந்துகொண்டிருந்தது. வெளியூர் நண்பர் அவர்; கூட்டத்தில் இடிபட்டுக்கொண்டு உள்ளே வந்து சேர்ந்தார். திரு. வி. க. வை உற்று நோக்கிவிட்டு, “யாரையா, இந்த ஸ்ரீப்பா ஐயர்” என்று கேட்டார். நான் புன்முறுவலோடு, “இவர்கள்தான் கலியாணகந்தர முதலியார்” என்றேன். “ஆ! திரு. வி. க. இவர் தானா?” என்று அன்பு கலந்த ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார். அதே சமயம் அவரையும் மறந்து அவர் கைகள் அஞ்சலி செய்தன.

இதிலிருந்து பெரியார் திரு. வி. க. வைக் காணும்போதெல்லாம் எனக்கு இந்நிகழ்வு வரும். “தொல்காப்பிய ஐயர் இவர்” என்று நான் என் வாலிப நண்பர்களுக்கு சொல்வதுண்டு. “பொய்யும் வழுவும் புருந்த பின்னர், ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப.” இது தொல்காப்பியர் வாக்கியம். இங்கு வரும் ஐயர் பிறப்பைக் குறிப்பிடவில்லை. சிலத்தில் சிறந்த திரு. வி. க. போன்ற பெரியாரையே குறிப்பிடும். இந்தத் தொல்காப்பிய ஐயர் ஆண்டுகள் ஆயிரம் வாழ்க!

கவியாணசுந்தரர் அவ்வத தமிழ்க் காதல்

(ஸ்ரீ வி. நீ. சூட்சரியா.)

‘காதல்’ என்பது ஒரு குணம்; அது கண்ணால் காணும் பொருளன்று என்பதை அறியாதார் யார்? எனினும், பெண்கள் ஒரு சமயம் அந்தப் பொருளை மீதிலா பட்டணத்து விதியிலே பார்த்து விட்டார்களாம், இராமபிரான் ஊர்கோணமாகப் போன காலத்திலே.

கண்ணிலும் காதல் என்னும்

பொருளையே காண்கின் நேம்; தபு

பெண்ணின் நீர் மையிலும் எய்தும்

பயன் இன்று பெறும் என்பாய்

மண்ணினீர் உலித்து வானம்

மறையற வறந்த காலத்து)

உண்ணுநீர் கண்டு மீழும்

உறழ்க்கும் பனவும் ஒத்தார்.

என்று அந்தக் காட்சிக்குக் கம்பரோ சாட்சி சொல்லுகிறார். இப்படியே நானும் ஒரு சமயம், “தமிழ்க் காதலைக் கண்ணிலும் காண்கின்றோமே! ஆஹா, என்ன பேறு பெற்றோம்!” என்று அதிசயித்தேன். இந்தக் காட்சி எனக்கு முதல் முதல் கிடைத்தது சரத்தூரிலே பல ஆண்டுகளுக்கு முன் ஒரு தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆண்டு விழாவில்.

திரு. வி. கவியாணசுந்தர முதலியார் சொற்பொழிவு செய்து கொண்டிருந்தார். பொருளைக் குறிக்கும் சொற்பொழிவுகள், பொருளைக் குறைக்கும் சொற்பொழிவுகள், பொருளை மறைக்கும் சொற்பொழிவுகள் எத்தனையோ அதற்குமுன் கேட்டிருந்தேன். ஆனால் அன்று நான் கேட்டதைச் சொற்பொழிவு என்றால் போதாது; பொருட்பொழிவு-சொற்கள் மறைந்த பொருட்பொழிவு—என்றாலும் போதாது. அந்தச் சொற்பொழிவைத் தமிழ்ப்பொழிவு—தமிழ்க் காதலின் பொழிவு—என்றே கருதினேன்: பருகினேன் என்றே சொல்ல வேண்டும். பொருளிலே சொற்கள் மறைந்தன. தமிழிலே—தமிழ்க் காதலிலே—மறைந்து விட்டார் தமிழ்க்காதலர்! எனவே, அன்று நான் கண்ணிலும் தமிழ்க் காதலைக் கண்டேன், கவியாணசுந்தர வடிவத்திலே. “தமிழனுய்ப் பிறந்தபயனை இன்று பெற்றோம்!” என்று இறுமாந்திருந்தேன்.

மண்ணும் விண்ணும் ஒருங்கே வறண்டு எய்கும் தண்ணீர்ப் பஞ்சமா மிருந்த காலத்திலே, ஓரிடத்தில் அருமையாக இருந்த உண்ணுநீர் கண்ட மான் கூட்டம் பட்டபாடு பட்டது இராமனைக் கண்ட மிதிலைப் பெண்குலம்—என்று கம்பர் அந்த அழகுத் தாக்கதை எவ்வளவு அழகாக, எவ்வளவு அருமையாக வருணித்

கிறார்! எனக்கோ என் தமிழ்த்தாகத்தை வெளியிடவும் ஆற்றல் கிடையாது. அந்தத் தாகம் அவ்வளவு அதிகமா யிருந்ததென்பது திரு. வி. க. அவர்களின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்ட பின்பு தான் எனக்கே தெரிந்தது.

மிறகு முதலியாரவர்களை விருதுநகரிலும் திருநெல்வேலியிலும் செட்டிமார் நாட்டிலும் சென்னையிலும் பலதடவை சந்தித்துப் பழக நேர்ந்தது. தமிழையும் ஆங்கிலத்தைப்போல் சக்தி வாய்ந்த ஒரு கருவியாகக் கையாண்டு, வாழ்க்கையின் பல துறைகளிலும் புதிய எண்ணங்களையும் லட்சியங்களையும் பரப்ப முடியும் என்ற அபிப்பிராயத்தை முதல் முதல் என் உள்ளத்தில் வேரூன்றச் செய்தவை திரு. வி. க. அவர்களின் சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளும். இவை, என்னைப் போன்ற எத்தனையோ தமிழர்களின் உள்ளங்களிலும் ஒரு புதிய சக்தியை விதைத்து, மொழிப்பற்று, சமயப்பற்று, நாட்டுப்பற்று என்ற முப்பொருளாகிய முழுச் செல்வத்தையும் விளைவித்துக்கொள்ள வசதி அளித்திருக்கின்றன.

தமிழுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் தமிழர்களின் சன்மார்க்க வாழ்விற்கும் திரு. வி. க. செய்திருக்கும் திருப்பணிகளை “நவசக்தி” யென்ற ஒரே வார்த்தையால் குறிக்கலாம். இத்தகைய தலைப்பெயரோடு இவர் நடத்திவந்த பத்திரிகை, தமிழ்த் தென்றலாக நடந்துவந்து தமிழர்களுக்குப் புது விருந்தாகிப் புதிய ஆரோக்கியத்தையும் ஆற்றலையும் அளித்தது. தமிழ்த் தென்றல் சில சமயங்களில் புயலாகவும் பரிணமித்து அரசியல் வானத்திலுள்ள நச்சுக்காற்றை அடித்துப் போகவும் உதவியது. எனினும் இந்தத் தமிழ்க்காற்று எவ்வளவு சமரசமாக விசியதென்பதற்கு இதற்குக் கலியாணசந்தரர் இட்டிருந்த “நவசக்தி” என்ற வடமொழிப் பெயரும் ஒரு நல்ல சாட்சியாகும்.

தமிழகத்தின் சமராஸ நவசக்தி திரு. முதலியார் வாயிலாக அரசியல், கலை, சமயம், சமூகச் சீர்திருத்தம், தொழிலாளர் முன்னேற்றம் முதலான பல்வேறு துறைகளில் இவரது வேட்கை, பழைய கடமை—வேட்கையோடு கலந்த ஒரு புதிய உரிமை—வேட்கை. இவர் மார்க்கம் பழைய சித்த மார்க்கத்தோடு சேர்ந்த விடுதலை—மார்க்கம். இவர் தமிழ்க்காதலைப் புதிய சக்தியாக உருவாக்கி விட்டது. இத்தகைய உரிமை-வேட்கையோடு எழுந்த விடுதலைக் காதல்தான்.

இவர் அரசியலில் சுதந்திரம் என்ற விடுதலை தேடினார்; சாதி சமயக் கட்டுகளில் சமராஸம் என்ற விடுதலை தேடினார்; தமிழ்க் காதலினால் தமிழுக்கும் விடுதலை தேடினார், தமிழின் நவசக்தி யிலே. விடுதலைக் காதலும் பக்திக் காதலும் தமிழ்க் காதலும் ஒரு ‘திரிவேணி’ சங்கமம்போலச் சங்கமித்து விட்டன, இப்பெரியாருள்ளத்திலே. இந்தப் புனிதமான சங்கமம் வாழ்க; கலியாணசந்தர வடிவிலே வாழ்க, வாழ்க.

நமது திரு. வி. க.

[சுவாமி சுத்தானந்த பாரதியார்]

ஒருதரம் பார்த்தால் மறக்க முடியாது. எத்தனை தடவை பார்த்தாலும் இன்னும் பார்க்கவேண்டும் எனத் தோன்றும். எவ்வளவு அளவளாவினாலும் பசித்தவனுக்குப் பஞ்சாமிருதம்போல் இனிக்கும். கேட்கக் கேட்கத் தெளிப்டாது. சொல்லுக்குச் சொல் புதிய கருத்துக்கள் காணும்—அத்தகைய இனிய கண்பர் திரு. வி. கலியாணசுந்தரரார்.

திரு. வி. க. ஓர் இயற்கைப் புலவர்; எதைமேல் ஆழ்ந்தறிந்து, உண்மையை வினாவிப் பார்க்கும் ஆராய்ச்சியாளர்; பழமையின் கலத்தையும் புதுமையின் விரிந்த பயனையும் கொண்ட சீர்திருத்தக்காரர்; உன்னொன்று புறமொன்றில்லாத உண்மையாளர்; சிகரந்த செந்தமிழ் காவலர்; கவி புன்னம் படைத்த பாவலர்; தம் உள்ளத்திலிருந்து பிறர் உள்ளத்திற்குப் பேசும் செஞ்சொற் புலவர்; எந்தப் பொருளையும் புதிய மெருகு கொடுத்து அழகு செய்து தமிழ்நாட்டுக்கு அணிவிக்கும் பொருட் சிற்பி; பட்டம் பதவி மானம் ஊர்வலங்களில் வேட்டை கொள்ளாமல், இயல்பாகத் தமது கடமையை நாட்டிற்காகவே செய்யும் தூய பொதுநல விரர்; விடுதலை வேட்டை கொண்ட தேசபக்தர்; காலத்தை அஞ்சாமல் கெஞ்சாமல், தமது கருத்தைச் சொல்லும் இதழாசிரியர்; தமிழருக்குப் புதுவழி காட்டி எல்லாத் துறைகளிலும் பண்புறப் பணிசெய்த ஒப்புவானர்; தொழிலுலகிற்குக் கருணையுடன் தொண்டு செய்த வன்ஞெண்டர்; பெண்மையின் பெருமையை விளக்கி, இல்லறத்தின் பயனை வன்ஞாவர்போலத் துலக்கிய சமுதாய கண்பர்; ஏழ்மதமும் சம்மதமாய் ஒழுகும் சன்மார்க்க மணி.

இத்தகைய பெரியார் தமது தமிழ் காட்டில் பிறந்திருப்பதே மகக்கொரு பெருமையன்றோ? தமிழர் சென்ற மூப்பதாண்டுகளாகத் திரு. வி. க. வை கன்கறிவர். அவர் சொற்கள் தமிழர் உள்ளத்தில் ஊறித் திடத்தின்றன. திரு. வி. க. பேச்சென்றால் தமிழர் கூட்டம் கூட்டமாக வருகின்றனர். ஆனால் தமிழர் வங்காளிகளைப் போலத் தமது பெரியார்களைப் போற்றும் தான் வரவேண்டும். திரு. வி. க. வங்காளத்தில் பிறந்திருந்தால் இப்போது உலகப் புகழ் பெற்றிருப்பார். அவர் சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளும் ஐரோப்பிய மொழிகளில் உணவும். அவரை ஓர் எம்ர்ஸன்போல் உலகமே மதிக்கும். டோகட்டும், திரு. வி. க. யின் அறுபதாம் ஆண்டு விழாவை பாவது தமிழர் சூழ்த்துருவி கொண்டாடுகிறார்கள்; அம்மட்டில் தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனே. இதில் திரு. வி. க. யின் வரலாற்றுச் சுருக்கமும், அவர் புலமையும், பொதுநலத் தொண்டின் பான்மையும் திப்பதுட்பமாகச் சொல்லப்படும்.

திரிவேதி நீதிபுடன் தொடர்பு

தமிழிலேயே ஊறித் தமிழுக்கே வாழ்ந்த பெரியாரின் வாழ்ப்பாணம் திரிவேதி நீதி ஒருவர். இவர் கூடும்படை திரந்தது போலும், குற்றமும் அறவிடோலும், சண்டமாகும் போலும் சொற்பொழியும் பெருகாவணி. இவர் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் அரும்பணி புரிந்த பெரியார்; ஆறுமுக

காவலரின் அருமை மாணவரின் மாணவர். மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் நாட்டிய பாண்டித்துரைத் தேவருக்கு அரிய துணை செய்தவர். அனைத்தையும்விட நமக்கு ஒழங்கான தமிழகராதி தந்தவர் இவரே. இவர் கமார் 40 ஆண்டுக்கு முன்னர், சென்னை வெஸ்லி கல்லூரியில் ஒரு கணக்காயிரா யிருந்தார். மாணவரும் இளந்தமிழரும் அவர் சொற்களில் ஈடுபட்டு அவரைக் காத்தப்போலப் பின்பற்றினார். இரவியைச் சுற்றிக் கதிர் சிவவது போல் கதிர்வேலைச் சுற்றிக் தமிழ்க்கதிர் வீசிக்கொண்டிருக்கும். இக்கதிரில் குளித்தவரும் தமிழ்க்கதிராவார்.

அக்கதிர்களில் ஒருவரே கலியாணசுந்தரர். அவர் வெஸ்லி கல்லூரியில் ஐந்தாம் பராதத்தைத் தாண்டிக்கொண்டிருந்தார். கணக்கில் புவி; தமிழில் சொல்லவேண்டியதில்லை. பள்ளிப் பரீட்சைகளில் முதற்பரிசு பெற்றுத் தேர்ந்து மேல்வகுப்புக்குச் செல்வார். இம்மாணவ மணி புத்த கப்படிப்புடன் கிற்கவில்லை. அவர் தமிழை முறையாகப் படிப்பார்; பெரியார் உறவை நாடினார்; கல்ல சொற்பொழி வென்றால் பன்னிக்கூடத் தையும் மறந்து ஒடினார்.

ஆசிரியர் கதிரைவேற் பிள்ளையின் சொற்பொழிவு கலியாணசுந்தர னுரைக் கவர்ந்துவிட்டது. அக்காலத்தில் மதுவாதம் அதிகம். மேடையும் திண்ணையும் தெருவும் போர்க்களமாயின. நமது கதிரைவேற் பிள்ளை தளகர்த்தராக விளங்கி மேடையதிரச் சொல்லம்புகளை வீசினார். அவர் பேச்சின் வேகம் தமிழகத்தில் பெரிய கிளர்ச்சியை உண்டாக்கியது.

நமது கலியாணசுந்தரம் கதிரைவேற் பிள்ளை சொன்மாரியில் இன்ப கீராடிக் களித்தார். அவர் போலவே இவரும் சொற்பொழி வாற்றினார். ஆனால் ஒன்று; நமது கலியாணசுந்தரம் சமரச சன்மார்க்கர் என்பதைத் தமிழ்ச் சினைக. கதிரைவேற் பிள்ளையிடமிருந்து அந்தச் சொல்லுருவி இவர் உளத்தில் பாய்ந்தது. திரு. வி. க. யின் மாசற்ற இளந்தமிழில் யாழ்ப் பாணப் பண்பு ஒலிப்பதைக் காணலாம்.

கலியாணசுந்தரம் கதிரைவேற் பிள்ளையுடன் திரிவது பன்னியாசிரியர் பலர்க்குப் பிடிக்கவில்லை. அவருடன் சேர்க்குடாது என்று அவர்கள் எச்சரிக்கை செய்தனர். பயனில்லை. கலியாணசுந்தரன் கோர்ட்டில் கடந்த அருட்பா மருட்பா வழக்கைப் பார்க்கத் தவறாமல் சென்று வந்தார். பள்ளிப்படிப்புப் பாழாயிற்று. மெற்றிருலேஷன் சோதனைக்குச் செல்ல வில்லை. தமிழிலே கருத்துன்றினார். ஆனால் திரு. வி. க. ஆங்கில மொழியை வெறுக்கவில்லை. அவர் ஆங்கிலத்திலும் அரிய நூல்களைப் படித்திருக்கிறார். ஆங்கில உலகில் நிகழும் புதிய ஆராய்ச்சிகளை அவர் கற்றறிந்தவர்.

க ண க் க ர ள்

திரு. வி. க. புகழ்பெயர் பரீட்சையில் தேறினார். ஒரு கம்பெனியில் கணக்கரானார். இவரது வேலையில் அப்பழுக்குக் கிடையாது. கம்பெனி துரைமார் இவர் திறமையை மெச்சினர்.

1908-ம் ஆண்டு, நமது நாட்டில் கதேசி இயக்கம் ரூபவளியாகக் கிளர்ச்செழுந்தது. கர்னாவின் வங்கப் பிரிவினைச் சட்டம் நாட்டை ஒன்று மைப்படுத்தித் தட்டி எழுப்பியது. வந்தேமாதாக் கோஷத்துடன் வங்காளி கள் கங்கைக்கரையில் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு செய்த கட்சை சுதந்திர

விரதம் காட்டுவதும் பரவியது. அதன் சந்திரபாலர், ரவிந்தரநாத் தாகூர், கரோந்திரநாத் பாண்டி, தாதாபாய் காடோலி, ஸ்ரீமான் ஸ்ரீமாத்ராய் முதலிய தேசபிரமாமிகன் ஆங்காங்கெழுந்து காட்டில் சுதந்திர நாகத்தை உண்டாக்கினார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் தலைமை வந்தது கதேச இயக்கத்திற்கு ஒரு நிலையான உருவும் திருவும் வேகமும் அளித்த வீரர் யாருக்கோ திடீரே அவருக்கு வலக்கரம்போலும் முனைபோலும் உதவியவர் மகான் ஸ்ரீ அவர்தர். அவரது வரம்பெற்ற எழுத்து வன்மையால் அவர் ஆசிரியராயிருந்த கடத்திவந்த 'வந்தேமாதரம்' பத்திரிகை முனைமுதல் மலைவரையில் புதிய விழிப்பை உண்டாக்கியது.

அக்காலம் வந்தேமாதரத்தை வரவழைத்து முறையாகப் படித்து வந்தவருள் மது கம்பெனி கணக்கரும் ஒருவர். இவர் படிப்பதுடன் கிறிப்பினரின் கம்பெனித் தொழிலாளரைக் கூட்டி வந்தேமாதரத்தின் கருத்தை அவர்களுக்கு விளக்கப் புகுந்தார். இவரால் தொழிலாளருக்கு காட்டிவந்தது அச்சமயம் இங்கிலாந்தில் தொழிற் கட்சித் தலைவராகி ஏழைகளுக்கு அரிய பணி செய்த கீ. ஜார்ஜ் மது காட்டிற்கு வந்தார். கலியாணசுந்தரனுக்கு அவரது காட்சி கிடைத்தது. அதிலிருந்து அவர் மனம் தேச பக்தியிலும் தொழிலாளர் தொண்டிலும் சென்றது.

வேலையை உதறித் தள்ளித்

திரு. வி. க. உண்மையென உணர்ந்த வழியில் அஞ்சாது செல்பவர்தர். இவர் வந்தேமாதரம் படிப்பதும், காட்டிப் பேசுபு பேசுவதும் தொழிலாளரை ஊக்குவதும் கம்பெனியார்க்குப் பிடிக்கவில்லை. வந்தேமாதரம் என்னுலே கிலிபிடிக்கும் காலம் அது. அதிலும் வெள்ளைத் துரைமாரிடம் வேலை பார்க்கும் ஒருவர் வந்தேமாதரம் பிரசாரம் செய்ய எவ்வளவோ துணிவு வேண்டும், அந்தத் துணியைப் பணிய வைக்க, கம்பெனித் தலைவர் முயற்சூர். "வந்தேமாதரத்தை விடு: இன்றேல் வேலையை விடு" இதுவே கேள்வி. மனச்சாட்சி "கீ அடிமை வேலைக்குப் பிறந்தவனல்லே. உன்னைத் தழித்தாயும் பாரத மாதாவும் அழைக்கின்றனர், போ" என்று உத்தித் தள்ளியது. உடனே திரு. வி. க. கம்பெனி வேலையை உதறித் தள்ளினார். காத்தியடி கன் பிற்காலம் சொன்ன உத்தியோக பதிகாரத்தைத் திரு. வி. க. முன்பே செய்து காட்டினிட்டார். அதைக்க ஆதரவாளிக்கும் வேலையை இப்படி ஒரு பத்திரிகைக்காக உதறித் தள்ள எவ்வளவோ கெஞ்சும் வேண்டும்?

தமிழ்த் தொண்டு

திரு. வி. க. திருவல்லிக்கேணியில் பெரிய புராணம் படித்து விரிவுரை கிழத்திவந்தார். தாய் சைவ பொழுக்கத்தை உடத்திக் காட்டினார். தேவரது திருவாசகங்களின் அருமை பெருமைகளை விளக்கினார். பழம் தமிழர் காக கிசுத்தை ஆர்வமுடன் பரப்பினார். அக்காலமே அவர் பெரிய புராணத்திற்குக் குறிப்புரைகள் எழுதி வந்தார். இச்சமயம் தான் ஒரு புலவர் மூலம் திரு. வி. க. வைப் பற்றி எனக்கும் தெரிந்தது. அவரது சொல் கயத்தை விபவாதவரில்லை.

சென்னை ஆசிரம் விளக்கிற்குருகே ஒரு வெல்லியன் மிகுன் பங்கித் கூடம் இருந்தது. அதிற் பெரும்பாலும் தொழிலாளரும் திருக்குலத்தாரும் வசுத்தனர். திரு. வி. க. இவர்கள் ஊர்ப். அந்தப் பங்கிக்கூட்டத்தில்

அவர் ஆகிரியரானார். அவ்வேளையில் திரு. வி. க. முதலியாருக்கு மணமானது. அன்பும் அறமும் விளங்க இல்லறம் நடத்தினார். பெண்மையின் பெருமையை விளக்கும் ஆண்மையுடன் மனை வாழ்க்கை வாழ்ந்தார். இன்னே வெள்ளி கல்லறாயில் தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதரானார். உண்மையான தமிழ்ணர்ச்சியுடன் மாணவருக்கு உருக்கமாகப் பரடம் சொன்னார். மாணவர் இவரிடம் பெரு மதிப்பு கொண்டனர். இவர் வகுப்புகளையும் ஒழுங்காகவும் வசிகரமாகவும் இருந்தது. 1917-ம் ஆண்டு கவம்பர் வரை திரு. வி. க. தமிழ்ப் பண்டிதராக இருந்தார்.

மணி ஐயர் அறப்பு

இக்காலமே பெண்டம்மையாரின் சுயாட்சிக் கிளர்ச்சி காடெங்கும் எழுந்தது. காடெங்கும் ஒற்றுல் சங்கங்கள் ஏற்பட்டன. பெண்டம்மையின் 'நியூ இந்தியா' விட்டுக்கு விடு காட்டுணர்வை ஊட்டியது. அன்னி பெசண்டு, அருண்டேல், வாடியா, ஸி. பி. இராமசாமி ஐயர், ஸர். என். மணி ஐயர் ஆகியோர் சுயாட்சிக் கிளர்ச்சியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அதன் பயனாகவே மாந்தேரு இந்தியாவிற்கு வந்தார். அதனால் இரட்டையாட்சி துமக்குக் கிடைத்தது. இந்தக் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவருள் சுப்பராயசாமத் ஒருவர். அவர் திரு. வி. க. வின் தமிழ்ப் பேச்சில் ஈடுபட்டவர். வகுப்பு காற்காலியினின்ற பொது மேடைக்குத் திரு. வி. க. வை இழுத்தவர் இவரே. மாணவருக்குப் போதித்த திரு. வி. க. காட்டிற்குப் போதிக்கத் தொடங்கினார். தமிழ்த் தாயின் பணி செய்த திரு. வி. க. இனிப் பாரதமாதா பணிக்ே எழுந்தார். மனைகளும் இறந்த மறகு, திரு. வி. க. மனத்துறவுடன் பொது கலத்தையே விருட்டி வாழ்ந்தார்.

1917-ம் ஆண்டு அன்னி பெசண்டு சிறையுண்டார். அச்சமயம் மணி ஐயர் அமெரிக்கத் தலைவர் வில்லனுக்கு கீண்ட கடிதம் எழுதி இந்திய நிலைமையை விளக்கினார். கோகலே மண்டபத்தில் ஒரு பெரிய கூட்டம் நடந்தது. திரு. வி. க. பேசினார். மமது புலவர் தமது மணக்குரலை எழுப்பிச் சுய ஆட்சியின் தத்துவத்தையும், காட்டு நிலைமையையும், பெண்டம்மையின் பெருமைகளையும் உருக்கமாகப் பேசினார். கூட்டம் அவர் பேச்சில் கட்டுண்டு உணர்ச்சி ததும்பி உள்ளம் பொங்கி நின்றது. ஸர். என். சுப்பிரமணி ஐயர் சிலரைத் தூது மானிகைக்கு அழைத்தார். அவருள் திரு. வி. க.வும் ஒருவர். கூட்டம் முடிந்த பின்னர் மணி ஐயர் திரு. வி. க. வை அழைத்து, தேவாரத்தைப் பற்றியும், திருக்கோவையாரைப் பற்றியும் பேசுக் கொடுத்து, முடிவில் "கோகலே மண்டபப் பேச்சு கன்றியிருந்தது. தாங்கள் தேச பக்தியைப் புகட்டினால் காட்டிற்குப் பெரும் பயனுண்டு. தேசம் தங்களைப்போன்ற சொற் கொண்டல்களை அழைக்கிறது" என்று கூறினர். அன்றுமுதல் அடிக்கடி பொதுக் கூட்டங்களில் திரு. வி. க. வின் சொற்பொழிவுகள் நடந்தன. வாழ்வின் உண்மைப்பணி புரப்பட்டது.

5-12-1917 திரு. வி. க. தமிழாசிரியர் வேலையை விட்டார். இந்தியாவின் உண்மையான வாழ்க்கை இனித்தான் தொடங்குகிறது. தமிழாசிரியர் வேலையை விட்டதும் திரு. வி. க. 'தேச பக்தன்' திதாசிரியர் வேலையில் (7-12-1917) அமர்ந்தார். பொருத்தமான வேலை!

தேச பக்தன் ஆசிரியப் பதவி

ஸ்ரீ அரவிந்தர் வந்தேமாதரம் மூலம் இந்தியாவில் செய்த வேலையைத் திரு. வி. க. 'தேசபக்தன்' மூலம் தமிழகத்திற் செய்தார். ஆனால் அது

என்ன தினிய தமிழ்! ஒவ்வொரு சொல்லிலும் எவ்வளவு அரிய பொருள்! நேசபக்தனைப் படிப்பதே ஒரு தனியின்பம். அது பொது ஜனங்களுக்குக் கல்வி யளித்தது, துய தமிழுணர்ச்சி யளித்தது; தமிழார்வம் தூண்டியது; அசல் ஆங்கிலப் பத்திரிகை போன்று தமிழிலும் உயர்ந்த முறையில் பத்திரிகை நடத்தலாம் என்பதை விளக்கியது. தமிழுணர்ச்சி பெற்ற தமிழ் இதழை முதன்முதல் தமிழருக்குத் தந்தவர் மது திரு. வி. க. தாம். அவர் தமிழே இப்போது பல பத்திரிகைகளில் எதிரொலிக்கிறது. முதன்மை யாக அப்பர், மாணிக்கவாசகர், வள்ளலார் வாக்குகளிலும், சேக்கிழார் வாக்கிலும் பொதிந்த பொதுவை உண்மைகளையும் சன்மார்த்த மணிகளையும் எடுத்தெடுத்த மயக்களித்தவர் திரு. வி. காவே.

லக்ஷே காங்கிரஸில் மித-அமித வாதிகளுக்குச் சமரசம் ஏற்பட்டதில்லகர் மீண்டும் செல்வாக்குப் பெற்றார். அவர் சீமைக்குச் சென்று கலாநிதியின் பிரசாரம் செய்ய முன் வந்தார். அக்காலம் அவர் தென் னாட்டிற்கு வந்தார். சென்னையில் காமத் வீட்டில் தங்கினார். திரு. வி. க. தலைகரைக் கண்டார்: திலகர் கொள்கைகளைத் திரு. வி. க. தமது மணிக் குரலால் பொது ஜனங்களுக்கு விளக்கினார்.

காந்தியம்

திலகர் இருக்கும்போதே மஹாத்மாவின் ஒத்துழையாமை தொடங்கி விட்டது. திலகர் தமது பணிபை மஹாத்மாவிடம் கொடுத்துப் பாரதமாத் திருவடிபிற் கலந்தார். காட்டு சிகழ்ச்சிகளில் நீயிரக் கனல் பறந்தது. திரு. வி. க. சென்னையில் காந்தியடிகளைக் கண்டார். அதே சமயம் சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார், டாக்டர் ராஜன், முதலியோரும் காந்தியடிகள் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டனர். காந்தியடிகளின் பரிசுத்த வாழ்வும், சொல்லும் செயலும் பொருத்திய கேள்வியும், மதிப்பொவியும், ஒப்பற்ற நியாகமும் திரு. வி. க. வைக் கவர்ந்தன. திரு. வி. க.வியாணகந்தராஜர் தமிழ் காட் டில் காந்தியடிகள் கொள்கைகளைப் பரப்பத் தொடங்கினார். அக்காலம் இவர் சொற்பொழிவுகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் கூடுவார்கள். “கலியாணகந்தர முதலியார் தமிழ்” என்றால் அதற்குத் தனிப் பெருமை புண்டி. கல்ல தமிழ் பேசுகிறவர்களைத் “திரு. வி. க. மாதிரி பேசுகிறார்” என்பர். டாக்டர் வரதராசுலு, ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர், திரு. வி. க. ஆம் மூவருமே அக்காலம் தமிழ்காடு பெருமதிப்புடன் போற்றிய முத்தலிவர். தமிழருக்குக் காந்தியம் என்ற மதத்தைப் புகட்டியவர் திரு. வி. க. தாம். மஹாத்மாவின் அருமை பெருமைகளைத் தமிழருக்கு இவரே கற்றுக் விளக் கினார். தென்னிந்தியாவில் ஒத்துழையாமை அவ்வளவு வெற்றி பெற்றதற் குத் திரு. வி. க. வின் எழுத்தும் பேச்சுமே முதன்மையான காரணக் களாம். “காமார்க்குக் குடியல்லோம்: மனை யஞ்சோம்” என்று ஒவ்வொரு தமிழனும் உணரச் செய்த வீரர் திரு. வி. க. அக்காலம் அவர் எழுதிய “கவிதாங்குண்டியில் காந்தியடிகளுக்கு” என்ற நூல் தமிழருக்குக் காந்திய வேத மாக விளங்கியது. அதைப் படிப்பத தமிழுணர்ச்சி. அந்தையில் அப்பருக் கும் காந்திக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளை விளக்கித் திரு. வி. க. தமிழருக்குப் பெருமை தந்தார். அந்தல் வங்காளத்தில் எழுதப்பெற்றிருந்தால், இதற் குள் உலகெல்லாம் பரவி யிருக்கும். ரோமன் ரோலாந்தின் காந்தியதூக விஸ்க்ரம் உலகம், திரு. வி. க. வின் நூல் ஆங்கிலத்தில் பெயர்த்தால் இவையே மெச்சும். திரு. வி. க. வின் தமிழ் அவ்வளவு மாசற்ற உணர்ச்சி யைத் தரும்.

அக்காலம் திரு. வி. க. ஒரு தட்டாடை, கதர்ஜிப்பா, ஒரு துண்டு, உச்சிக்குப் பி, முகமெல்லாம் புன்னகை இவற்றுடன் விளங்கினார். எளியகடை; இவியபேச்சு, அன்பான நட்புறவு, அஞ்சா நெஞ்சம், ஆட்களின் உள்நாதை ஊடுருவியறியும் கூர்விழிகள் இவை திரு. வி. க. வின் சிறப்புகள்.

நவசக்தி தோற்றம்

சில காரணம் பற்றித் திரு. வி. க. தேசபக்தனை விட்டுவிட்டார். அச்சமயம் புதுவையிலிருந்து விரமணி வ. வெ. க. ஐயரும் சென்னைக்கு வந்ததால், 'தேசபக்தன்' அவர் தலைமையில் நடந்தது. திரு. வி. க. இதற்குள் தமிழர் உள்ளத்தில் நிலையான இடம் பெற்றுவிட்டார். திரு. வி. க. சாது அச்சகம் நிலைநாட்டி 'நவசக்தி' என்ற வார இதழைத் தொடங்கினார். மீண்டும் தமிழகம் சுந்தரத் தமிழைப் பருகி மகிழ்ந்தது. 'நவசக்தி'க்குத் தொழிலாளரிடையே ஏராளமான செல்வாக்கிருந்தது. 'நவசக்தி'யில் வந்த திரு. வி. க. கட்டுரைகளும் 'தலையங்கங்களும்' சிறந்த தமிழ் சிருந்தாரும். அக்காலமே சென்னையில் பக்கிங்காம் தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம் அமளிவர்க்க நடந்தது. அப்பெரிய வேலை நிறுத்தத்தை நடத்தி முதலாளி-தொழிலாளி தகராறாத தீர்த்து வைத்தவர் நமது திரு. வி. க. அக்காலம் இவர் உடல் கலத்தைக் கூடக் கவனியாமல் தொழிலாளர் பணியில் ஈடுபட்டார். இவர் சொல்லே தொழிலாளர் வேதமா யிருந்தது.

ஒத்துழையாமை கின்றது. சித்தாளுஜன் தாணர், மோதிலால் நேரு கமது எஸ். ஸ்ரீகிவாசய்யங்கார் இம்மூவரும் ஸ்வராஜ்யக் கட்சி தொடங்கினர். நாடு இரண்டானது. சட்டசபை அமளி வலுத்தது. காங்கிரஸ் பக்தர் கதர்ப்பணி செய்துகொண்டு அடக்கமா யிருந்தனர். திரு. வி. க. எஸ். ஸ்ரீகிவாச ஐயங்காருக்கு வலது கைபோல் உதவினார். அக்காலத்தில் இவருக்கு அராஜ்ய மதிப்பிருந்தது. திரு. வி. க. தான் தமிழ் காடாயிருந்தது.

வந்தது காஞ்சிபுரம் மகாகாடு! தமிழரெல்லாரும் திரு. வி. க. வையே அம் மாகாட்டுத் தலைவராக்கித் தமது மரியாதையைத் தெரிவித்தனர்.

காஞ்சியில்

வடகாட்டில் சூரத் வேலையைத் தென்னாட்டில் காஞ்சியும் செய்ய நடந்தது. தலைவரை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக வகுப்புப் பிரச்சினை வந்து புரூந்தது. வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதித்துவத்திற்குச் சண்டை போடவே கச்சைகட்டி ஈரைத்த மீசையை முறுக்கிவிட்டு மூக்குக் கண்ணாடியைத் துடைத்துக்கொண்டு தலை கிமிர்ந்து விறுப்புடன் வந்தார் நமது இராமசாமி நாயக்கர். எஸ். இராமநாதன் அவருக்கு வலது கையாயிருந்தார். வகுப்புவாதத் தீர்மானத்தைத் தலைவர் திரு. வி. க. தள்ளிவிட்டனர். மகாகாட்டில் பெருஞ்சூழப்பம். திரு. வி. க. மிகவும் திறமையாகச் சமாளித்து மகாகாட்டை வெற்றிப்பெறச் செய்தார்; அவருக்கு வகுப்புவாதம் சுத்தமாகப் பிடிக்காது. அவர் சமரண சன்மார்க்கர்; காங்கிரஸ்தின் தத்துவத்தை அறிந்தவர்.

காஞ்சிபுரம் காவிரிஸ் மகாகாட்டில் எத்தனையோ பேச்சுக்கள்; கூச்சல்கள்; சிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. எத்தனையோ தலைவர்கள் வந்தார்கள். என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த தலைவர் ஒருவரே. அவரே திரு. வி. கவியாண சுந்தர முதலியார். அவரைத் தலைமை பீடத்தில் அமர்த்திய எஸ். ஸ்ரீகிவாச ஐயங்கார், "திரு. வி. க. இயற்கையிலேயே பழுத்த மேதாவி. அரசியல் உணர்ச்சி (பொலிவுகல் னென்ன) மிகவுடையார். தேசத்திற்கே தம்மைத் தந்த "தியாகி" என்றார். அது பொருத்தம்.

திரு. வி. க. வின் தலைமையுடைய காட்டிற்கு அரிய புதிய வழி காட்டி வது. தலைமையுடையான் என் மனத்தில் இன்றும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. காஞ்சி மாகாட்டிற்குப் பிறகு இராமசாமி சாயக்கர் தமது 'ருடியாசில்' எழுதி வந்ததையும் செய்ததையும் காட்டியும். டாக்டர் வரதராசுதாசுபுலியும் ஒத்துழையாமை சாத்தியமில்லை என்று கைவிட்டார். திரு. வி. க. ஒருவரே ராஜாஜிபுடன் காத்தியத்திற்கு ஆக்கத் தேடினர். அதனால் அவருக்கு வந்த வசவும் திட்டும் கொஞ்சமல்ல.

காஞ்சி மகா காட்டிற்குப் பிறகு ஸ்ரீகிள்க ஐயங்களுக்குத் துணை செய்த திரு. வி. க. ஒரு நாள் அவருக்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பினார். 'பெரிய விருப்பமே உண்டு' என்றொரு தலைப்பைக் 'கவசகதி'யில் வந்தது. அன்றுமுதல் இவர் காங்கிரஸ் பக்கம் போனதில்லை.

அக்காலம் ஜனநாயகம் கட்டி செல்வாக்குப் பெற்றது. அதன் ஆட்டத்தை அடக்கிவைத்தவருள் திரு. வி. க. ஒருவர்.

அவர் காலக் கருதியே சுமார் இருந்தார். 1930-ம் ஆண்டு இரண்டாவது உப்புச் சத்தியாக்ரகம் எழுந்தது. வடக்கே காத்தியாகர்கள் தொண்டருடன் தண்டி யாத்திரை சென்றார். தெற்கே ராஜாஜி வேதாண்யத்தில் சத்தியாக் கிரகம் செய்தார். திரு. வி. க. வின் கையெழுத்தை மட்டும் ராஜாஜி பெற்றுச் சென்றார்.

இதக்கியப் பணி

திரு. வி. க. வின் மனைவியும் மாணமடைந்தார்; குழந்தைகளும் மாணமடைந்தன. ஆண்ணல் உமகந்த குதவியாரே அவர் உடல் தேவைகளைக் கவனித்து வருகிறார். திரு. வி. க. துறவிடால் எதிலும் பற்றினார். எழுதுகோலுடன் வாழ்கிறார். அவரை இன்னும் தமிழர் பயன் படுத்திக்கொள்ள இடமுண்டு.

திரு. வி. க. அறுபதாம் ஆண்டைத் தமிழர், சிறப்பாகக் கொண்டாடுவது பற்றி யாரே மகிழார்? அவர் பெயரால் தாலகங்களும், சன்மார்க்க சபைகளும் ஏற்படுத்தித் தமிழும் சமரச உணர்ச்சியும் பரவினில் மணிகிழா சிறந்த தொண்டு செய்ததாகும். தமிழறிவு, சன்மார்க்க வாழ்வு, சைவ உணவு, காட்டன்பு, கிறைமுறைபாண இவ்வற ஒழுக்கம் இவ்வைத்தும் திரு. வி. க. வுக்குப் பிரியமானவை. இவற்றைத் தமிழர் போற்றுக.

"ஆனந்தபோதினி"

சத்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு தபாங்குலி புன்பட இத்தியா, சிவோன் ரூ. 2-0-0
உட்கு கொண்டிருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை ரூ. 0-3-0
சென்ற வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை ரூ. 0-3-0

ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த சத்தா விவரம்.

ஆனந்தபோதினி சூப்பீஸ், தபால் பெட்டி. கே. 167, சென்னை.

சிம்மராசி

(கி 4)

வான வீதியின் பன்னிரு பாகங்களான ராசிகளுள் 'அரிமனை' அல்லது 'சிம்மராசி'யும் ஒன்று. அது ராசிகளின் வரிசையில் ஐந்தாவதாக இடம் பெற்றுள்ளது; இயற்றிழை கோளமான சூரியனுடைய ஆட்சி வீடு அது. ஆகஸ்டு செப்டெம்பரில் வரும் ஆவணி மாதம் முழுவதும் அந்த ராசியில் சூரியன் ஸஞ்சரித்து வரும். அதுவேகி பிறந்தவர்கள் அரிமனையினர்—சிம்ம ராசியோர் (Leo People) எனப் பெறுவர்.

சூரியனுடைய கிரணம் செல்லாத இடம் உண்டா? இல்லை. அதுபோல, இந்த ராசியோருக்கு எல்லாக் கலைகளிலும்—துறைகள் யாவினும் தக்க பிரக்ஞை இருக்கும். முன் அனுபவ மெதுவுமில்லாமலே புதிய துறைகளில் எதையும் மிக அனுபாஸமாகக் கையாளும் திறமை இவர்களுக்கு உண்டு. இதற்கு இவர்களிடமுள்ள உள்முக திருஷ்டியும்—திர்க்க தரிசனமும் பெரிதும் துணை செய்கின்றன. புத்தி பாகத் திறமைகள் அபூர்வங்கள் பலவற்றைக் காணுந்தன்மை வாய்ந்தவை. சாமான்ய வாழ்க்கையும்—உயர் திரு நோக்கும் கொண்டவர்கள். அதற்காக எத்தகைய தியாகத்திற்கும் தயாராக விருப்பவர்கள்.

ஆனால், சூரியனது ஒளி எவ்விதம் சமதிருஷ்டியுடன்—எத்தகைய பேதங்களையும் கருத்தாது எங்கும் வீசுகிறதோ, அவ்விதமே இவர்களுடைய இதய நலன் விரிந்த நோக்குடன் சமதர்மத்தைக் கோரி நிற்கும். சூரியன் இடையீடின்றி ஒளி பெருக்கி வருவதே போல எக்காலும் இவர்களுக்கு சேவை இருந்து வரும்.

இந்தப் பலன்கள் யாவும் பொது. ஒருவருடைய ஜாதகத்தில் வரும் பீவங்களும்—அவற்றின் அதிபர்களும்—அவர்களுடைய பல புஷ்டியும் கொண்டு இப் பலன்கள் மிகு உயர்வாகவும்—சாமான்யமாகவும் இருக்கும்.

அறிஞர், திரு. வி. க. ஒரு லீயோ புருஷர். அவரைத் தமிழ்நாடு நன்கறியும். மொழி—சமயம்—அரசியல் ஆகிய துறைகள் அனைத்தினும் அவருடைய அரிய சேவை இருந்து வந்திருக்கிறது. பொதுநலங் கோரிப் பணி ஆற்றிய—ஆற்றி வருகிற எல்லோரினும் இவர் தனிச் சிறப்புக்கு உரியவர். உயர்ந்த லட்சியங்களை யுடைய இவருக்கு 'ஸமராஸமே' ஜீவனாகும். இதனால் தான் இவர் எல்லோருடைய பற்றுள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டிருக்கிறார். பெண்ணின் பெருமையையும்—உழைப்பின் மேன்மையையும் உள்ளவாறு கண்ட பெருந்தகை. புலமை நிக்க இந்நாவலர் பல தூற்களின் பேராசிரியர்; முதற்பெரு தூற்களின் விரிவுரையாளர். ஆராய்ச்சிக் கண்ணோடு அவர் தரும் விளக்கங்கள் தாக முடையவர்களுக்கு தக்க ஒரு சமய சஞ்சிளி. மொத்தத்தில் அவர் சொல்லும்—எழுத்தும் உயிருள்ளவை; ஜீவன் நிறைந்த இலக்கியங்கள்

அருள் நிறைந்த இலக்கியங்கள். அருள் நிறைந்த அவருடைய பேருள்ளத்தில் எவருக்கும் இட முண்டு.

இத்தகைய புனிதர் முன்னைய (கடந்த பரிவர்த்தி) சுபானு வரவும்—ஆவணித்திங்கள்-12-ம் நாள் (1883-ம் ஆகஸ்ட் 26-ல்) இரவு மணி 10 நிமிஷம் 30 செக்கன்ட் 40-க்குப் பிறந்தார். அதுகால இருந்த கிரகநிலைகளை இராசி குண்டலியில் தந்திருக் கிறது. பலன் நிச்சயங்களுக்கு முக்கியமான 'பாவகுண்டலி'யும் அதை அடுத்து அநிருர்களுடைய கவனத்திற்காக இடம் பெறு கிறது.

	கேது	லக் சனி சந்	
அங்கா ரகன்	இராசி குண்டலி		குரு
			சூர் கக்ரன்
		ராகு	புதன்

(12) கேது	(1) நெப்பி யூன்	(2) சனி சந்	(3) குரு
(11)	பாவ குண்டலி		(4) சுக்ரன்
(10) அங்கா ரகன்			(5) சூர்ய புதன்
(9)	(8)	(7)	(6) யுரோன ராகு

பாவ ஸ்புடம்

கிரக ஸ்புடங்கள்

பாவங்கள்	சூரம்பம்	மத்பம்	முடிவு
	பா கலை	பா கலை	பா கலை
1-ம் பாவ	15 33 5	31 54	45 38.5
2-ம் "	45 38.5	59 23	73 07
3-ம் "	73 07	86 51	100 35.5
4-ம் "	100 35.5	114 20	130 35.5
5-ம் "	130 35.5	140 51	163 07
6-ம் "	163 07	179 23	195 38.5
7-ம் "	195 38.5	211 54	226 08.5
8-ம் "	226 08 5	239 23	254 07
9-ம் "	254 07	266 51	281 05.5
10-ம் "	281 05.5	294 20	310 35.5
11-ம் "	310 35.5	326 51	343 07
12-ம் "	343 07	359 23	15 33.5

கிரகங்கள்	பாலை	கலை
சூர்யன்	132	52
சந்திரன்	59	03
அங்காரன்	283	03
புதன்	150	29
குரு	93	06
சுக்ரன்	123	57
சனி	47	26
ராகு	193	19
கேது	13	19
யுரோனஸ்	187	34
நெப்பியூன்	30	43

உதய பாவத்தில் 'நெப்பியூன்' அதன் மதய பாவையை அடுத்து யுரோகணமாய் எழுந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவே உதயக் கிரகம் (Rising Planet) ஆகையால் ஜாதகத்தின் பலன்கள் முழு

வதையும் ஆளும் கிரக (Ruling Planet) மாகிறது. உத்ய பாவன் கக்ரன் கேஷத்திர பாவத்தில் (நான்கா மிடத்தில், கேந்திர வலுப் பெற்று, லட்சிய பாவனா (ஏழாமாதிபதி) அங்காரசனுடைய பார்வையில் இருக்கிறது.

தர்ம-கர்மன் (ஒன்பது-பத்து பாவாதிபன்) சனி, செளர்யாதிபதி (முன்றாமதிபதி) சந்திரனுடன் தன பாவத்திலும், கேஷத்திர பாவன் (நான்காம் பாவன்) தூயன் இதய பாவன் (ஐந்தாம் பாவன்) புதனுடன் பஞ்சம திரிகோணத்திலும், லட்சியபாவன் (ஏழாமாதிபன்) அங்காரசன் இராமுய பாவத்திலும் (பத்தா மிடத்திலும்) இடம் பெற்றுள்ளன.

சந்திரன்-அங்காரசன்-புதன்-குரு இங் நால்வரும் உச்சமே. இவர்களில் புதன்-குரு இவர்களுக்கு முறையே மூலத் திரிகோண-உச்ச பலங்கள் இருக்கின்றன. சந்திரன் பாவ மத்யத்தை அடுத்த செல்லும் ஆரோகணமாயினும், இராசி அந்தத்தில் இருக்கின்றது.

குருவின் அருள் அங்காரசனுக்கும், அங்காரசன் விழி சுக்ர-ரூர்யருக்கும், சனியின் பார்வை லாபத்தலத்திற்கும் கிடைத்திருக்கின்றது.

இவ்வித பலங்களில் ஜெனன காலத்தில் அங்காரச திவசயித் தொடங்கி, தன-பஞ்சமாதிபதி புதனுடைய திசை இதுகால் நிகழுகின்றது. இதில் தனது புத்தி 1943-ம்வா ஆகஸ்டு 25 வுடன் பூர்த்தியாகிறது.

ஜாதகர் நான்காவதான சனி திவசயைக் கடந்து விட்டார். திசை வரிசையில் மாரகத்திற்குரிய சனி ஆதிபத்ய ரீதியாக தர்ம-கர்மனாய் சசி கூட்டில் சுபர் மனையில் வநிந்து-வர்க்கோத்தம வலுவுடன் இருந்தமையால், ஜாதக மாரகம் நிகழ்த்துவதற்கு ஏது வில்லை. எனினும், அதற்குரிய நிலைகளைப் பல அம்சங்களிலும் அத்திசையின் பிற்பகுதியில் சரியாய்த் தந்து, பரிசுத்தம் நிறைந்த நேர்மைகளுக் குரியதாக ஆக்கியிருக்கிறது.

இப்பொழுது நிகழும் திசாதிபன் புதன், தன-பஞ்சமங்களுக்கு உடையவன். கடந்த காலத்தில் நிறைவேறுவதற்கு வின்றியிருந்த பலவும் விசேஷ செல்வாக்குகளுடன் இந்தத் திசையில் நிகழும். இதன் சரியான ஆரம்பத்தைத் தனதபகாரத்தின் மேல் காணலாம். ஜாதக பலன்களை ஆளும் கிரகமான நெப்டியூன் சாயன ரீதியாக துலா ராசிக்குப் பிரவேசிக்கும் பொழுது மூதல் நற்பலன் உண்டாகும்.

அறுபது ஆண்டு நள்ளது சுபாறு வருஷம் ஆவணித்திங்கள் 12-ம் நாளுடன் பூர்த்தியாகிறது. இவ் அறுபது ஆண்டு நிறைவைக் கொண்டாட மணியிழை நிகழ்த்துகின்றனர். அறிஞருக்கு இது ஏற்புடைத்தே. ஆனால், அத்துடன் மக்கள் கடமை பின்று விட வில்லை. அறிஞரின் அருள் கலிந்த உள்ளத்து உருவா கிருக்கும் 'மைராஸ ஸன்மார்க்கம்' உலகமய எங்கும் நிலவ வேண்டும். மை தம்ம எருக!

தாமதமேன்?

(“சீரகத்தி”)

“பாஷைப்பற்றே தேசப்பற்றுக்கு அடிப்படை” என்று எல்லோருந்தான் பறைசாற்றுகின்றனர். நானூதான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் நடை முறையிலே காணோம். தமிழ் நாட்டில் தேசாபிமானிகள் இருக்கின்றனர். அவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலப் பித்தர்கள், தமிழ் அபிமானிகள் சிலர் இருப்பினும், தமிழில் வல்லுநரில்லை. அதேபோல் தமிழ்க் கலைஞர்கள் பலர் உளர். தமிழுக்காக மிகுந்த சேவை செய்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் தேசத்திற்கென்று சேவை செய்ய முன்வரவில்லை. இவற்றையே நேரில் காணுகிறோம்.

தென்னாட்டில் பாஷாபிமானமும் தேசாபிமானமும் குற்றமற்ற ஒருங்கே பொருந்திய ஒருவர் உளரென்றால் அவர் திரு. வி. கவி. உணர்ந்தார் முதலியாரே என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அவர்கள் தமிழுக்காகவும் பாடு பட்டார்கள்.—இனியும் தன் வாழ்நாள் முழுவதையும் தமிழுக்காகவே அர்ப்பணம் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அதுபோல தேசத்திற்காகவும் பாடு பட்டார்கள். இந்தியத்தாயின் தனிப்புதல்வன் என்ற பெருமை பெற்றார்கள்.

தேசாபிமானிகளிலும் தொழிலாளர்களுக்கும் கென்றே உழைப்பவர் மிகச் சிலர். தொழிலாளர்களிடையே கூடி, உழன்று, இன்பதுன்பங்களைப் பகிர்ந்து, அவர்களில் ஒருவராக நின்று போரிடுபவர்கள் அதனிலும் குறைவு. திரு. வி. க. இக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்த புரட்சிவீரர். அதனாலேயே அவர் என்றான் இளைஞராகவே காட்சியளிக்கிறார். இன்றும் இளைஞரிடையே குலவித்திரியவே அவர் பெரிதும் விரும்புகிறார். அவரின் சக்தி வளர் பிறை போன்றது. வயது ஆக ஆக சக்தியும் வளர்கிறது. இயற்கையின் கியதிக்கு அவர் ஒரு விலக்கு.

எழுதும்போது சக்திவாய்ந்த தமிழை உபயோகிப்பது அவ்வளவு சிரமமன்று. அதைப் பேச்சிலும் திறம்படக் காட்டுவது முடியாத காரியம். “திரு. வி. க. இதை எழுதினாரா பேசினாரா?” என்று நாம் பேதம் காண முடியாது. அவ்வளவு வன்மையாக செந்தமிழைப் புரியும்படி பேசுவார். இந்த சக்தியை வேறொருவரிடம் காண்பது அரிது. அதிலும் இவர் ஒரு விலக்கு.

இவரின் திறமைக்கும், சேவைக்கும் தமிழ் நாட்டின் தனிப் பெருந்தலைவராகத் திகழ வேண்டியவர். ஆனால் பதவி வேட்டையாட விரும்பாத ஆடம்பரமற்ற உள்ளமும், தேசியக் கட்சியிலும் ஒரு கூட்டத்தார் செய்த குழ்ச்சியும் அதைத் தடுத்தன. திரு. வி. க. மறைமுகமாகவே உழைக்க விரும்பினார். அதனாலேயே கஷ்டி

லுள்ள ஊழல்களைக் கண்டு விலகி நின்று சேவை புரிகின்றார். அது அவரின் பெருந்தன்மையையே காட்டுகிறது. அதனால் தமிழர்களின் உள்ளந்தரங்கத்திலே தலைவராக மலருகிறார்—சோபிக்கிறார்.

வங்காளத்திலே உதித்திருந்தால் இவரை உலகமே வியந்திருக்கும். நோபல் பரிசு இவரை நோக்கியிருக்கும். இக்குற்றம் தமிழர்களாகிய நம்முடைய குற்றமாகும். பல வருடங்களாக இதைச் செய்து வருகிறோம். வங்காளத்திலே இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் பிறந்தார். அதே காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் இராமலிங்க சுவாமிகள் உதித்தார். இராமகிருஷ்ணர் சொன்ன விஷயங்களை இராமலிங்க சுவாமிகளிடம் கவியையாகக் கண்டோம். ஆனால், பரமஹம்சருக்கு விவேகானந்தர் தோன்றினார். உலகமே பரமஹம்ஸரின் பெயரை உச்சரிக்கிறது. இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு தமிழர்களாகிய நாம் கைம்மாறு செய்ய மறந்தோம்.

அதுபோல் வங்காளத்தில் கவிதா கூர் பிறந்தார். வங்காளிகள் அவரின் கவிதா திறமைக்கு தலைபணிந்து சேவை செய்தனர். நோபல் பரிசு கதறிக் கொண்டு வந்தது. தமிழ் நாட்டில் கவிதா கூரைப்போல் திரு. வி. க. பிறந்தார். அறிஞர்களைப் போற்றும் சக்தியும், அவர்களை விளம்பரப்படுத்தும் திறமையும் நம்மிடையே குறைவு. அதனாலேயே நம் தமிழ் பின்னடைந்து காணப்படுகிறது. “எட்டுத்திக்கும் சென்று கலை கொண்டு தமிழில் சேர்ப்பீர்” என்று பலரும் அலறினர். அதை நாம் செய்ய மறந்திருக்கிறோம். திரு. வி. க. வின் கலைத் திறமையையும் சேவையையும் என்று போற்றப் போகிறோம்? அவற்றின் சக்தியை என்று ஆனந்தித்துக் கொண்டாடப் போகிறோம்? வங்காளி ஒருவன் இவ்வளவு ஒரு பொக்கிஷத்தை—ஒரு அறிஞரைத் தன்னிடத்தே வைத்துக் கொண்டு சும்மா இருப்பானா? இதற்குள் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிந்திருப்பான்—உத்தாடித் கொண்டாடி மகிழ்ந்திருப்பான். உலகெங்கும் சென்று ஓலமிட்டிருப்பான். சற்று யோசித்துப் பாருங்கள். நான் கூறுவது சற்று யூச்சரியாகவே யிருக்கும். கலையுணர்ச்சியோடு நமது திரு. வி. க. வைச் சிந்திப்பீர்களாயின் நமது குற்றத்தை உணருவீர்கள்.

எதையும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை நம்மிடையே அதிகமாக உண்டு. ஞானமார்க்கத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இக்குணம் வேண்டியதுதான். ஆடம்பரமற்ற வாழ்க்கையை அதுவே தருகிறது. இயேசுவின் மலைப்பிரசங்கத்தை திரு. வி. க. தன் வாழ்வின் கொள்கையாகக் கொண்டதும் இப்பாசரமார்த்திக ஞானத்தின் உணர்ச்சிதான். ஆனால் அதை அளவிற்கு மீறி விட்டுவிடுவதுதான் கூடாது என்கிறேன். உலகில் உள்ளவரை ஆடம்பரமும் வேண்டியதுதான். புகழை விரும்ப வேண்டியதுதான். பதவி வேட்கையும் சிறிது வேண்டத்தான் வேண்டும். இதுவே புரட்சி மனப்பான்மையை அளிக்கும். இந்தக் குணத்தை

உயரிய பெரியார்

(K. வைத்தியநாதன்)

ஒரு நாட்டில் ஒருவர் ஏதேனும் ஒரு துறையில் புலமை பெற்றதாலோ, வாழ்க்கையில் சீரிய ஒழுக்க முடைத்தலாலோ, தேசாபிமானம் மிக்கமையாலோ அல்லது உயரிய தவப்பணி பூண்டமையாலோ, அன்னவர் பெரியார் எனப் பலராலும் மதிக்கப்படுவர். இது தொன்மை தொட்டு வந்த வளமையாகும்.

இற்றை ஞான்று 60-ம் ஆண்டு பூர்த்தியுறப் பெறும் திருவாளர் திரு. வி. கவியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் மேற்கண்ட எல்லாப் பண்புகளும் பெற்ற உயரிய-சீரிய-பெரியார் என்றால் அதை யாரே மறுக்க வல்லார்?

வி ரீ வு ரை

ஏறக்குறைய பத்தாண்டுகட்கு முன்னே அவர்கள் திருவை யாற்று அரசர் கல்லூரியில் 'மாணவர் கடமை' என்பது பொருளாக ஆற்றிய அரிய பெரிய விரிவுரை இன்னும் என் உள்ளத்தை விட்டகலவில்லை. அப்பால் 1933-ல் சென்னை திருவள்ளுவர் கழகத்தின் தொடக்க விழாவின்போது அவர்கள் மதுர மொழிகளைக் கேட்கும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது.

சிலருடையன போல் அவர்கள் சொற்பொழிவுகள் 'வழு வழ' என்றிருப்பதில்லை. ஆணித்தரமான அழகான அந்தப் பேச்சின் சக்தி அபரி மிதமானது. எடுத்துக்கொண்ட பொருளுக்கேற்ற கருத்துக்களையும் அவற்றை விளக்க வேண்டிய மேற்கோள்களையும் அணி அணியாக அவர்கள் தமது விரிவுரையில் அமைத்துக் காட்டும் நேர்மை மிகச் சீரியதாகும். இடையிடையே மேல் நாட்

வங்காளிகளிடையே அதிகமாகக் காணலாம். இதிலே வங்காளத்தை உயர்ஸ்தானத்திலே வைக்கிறது.

நமது பெருந்தவத்தால் திரு. வி. க. வைப் பெற்றோம். ஏன் கைகட்டிச் சுமமா விருக்கிறோம்? ஏன் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்? அவரின் சஷ்டியப் பத பூர்த்தி விழா நமக்கு ஒரு அரிய சந்தர்ப்பத்தை அளிக்கிறது. அதை முழுத்திறமையுடன் உபயோகித்துக் கொள்ளுவோமாக! தமிழ்நாடுக்கும் அவரின் திருநாமம் ஒலிக்கட்டும். அவரைப்பற்றிய சொற்பொழிவுகள் நிகழட்டும். அவரின் அரிய தூல்கள் வெளி வரட்டும். "இறைவா, எமது திரு. வி. க. பல்லாண்டு எம்மிடையே இருந்து திகழ அவருக்கு கீண்ட ஆயுளும் அழியாக் கீர்த்தியும் அருள்புரிவாயாக!" என்று பிரார்த்தனைகள் ஒலிக்கட்டும்!

டறிஞர்களது அபிப்பிராயங்களும் கருத்துகளும் 'பொல பொல' வென்று உதிரும். தமது விரிவுரையை முடித்த பின்னர் அதை மக்களுக்கு நினைப்பூட்ட வேண்டி மீண்டுமோர்முறை அதன் சுருக்கத்தை எடுத்துக் கூறத் தயங்கியதில்லை.

அரசியல் மகாநாடுகளில் அவர்கள் தலைமையேற்கச் சென்ற தலங்கள் தோறும், முதன்முதலாக அத்தலத்தின் பெருமைகளையும், சரித்திரக் குறிப்புகளையும் விவரித்தபிறகே தாம் எடுத்துக் கொண்ட பொருளைப்பற்றிப் பேசுவார்கள். அவர்கள் விரிவுரை முடிந்த பின்னர், இளைஞர்களும், ஏனையரும் அவர்களது அறிவுரை கேட்க அவர்களைச் சூழ்ந்து கொள்வர்.

நூல்கள்

அவர்கள் தமிழ்த் தாய்க்குச் செய்தவித்திருக்கும் பணிகள் அளவற்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு விலை மதிப்பற்ற மாணிக்கமாகும். மனித வாழ்வைப் பண்படுத்தி அமர வாழ் வாக்க அவர்கள் தம் நூல்கள் வாயிலாகப் பெரிதும் முயன்றிருக்கின்றார்கள். அவை தமிழ்நாடு உள்ளளவும், உலகம் உள்ளளவும் அழியா வரம் பெற்றவை யாகும்.

'மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்', பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை நலம்' முதலான நூல்கள் அனைத்தும் தமிழ்நாட்டுச் சிந்தாமணிகளாவன. நூல்கள் தோறும் பல புலவர்களது கனிகளும், நாயன்மார்கள் ஆழ்வார்கள் முதலான பெரியார்களது தோத்திரக் குறிப்புகளும், குறள் மணிகளும் அங்கங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு நூலையும் பல ஆத்தியாயங்களாகவும் ஒவ்வொன்றையும் பல தலைப்புகளுள்ள பகுதிகளாகவும் பாகுபாடு செய்திருப்பது மிகவும் அழகாயிருக்கின்றது. தீர்தமிழ் நடைமில் சிறு சிறு சொற்றொடர் அமைந்த வாக்கியங்களில் அவர்கள் வரைந்திருப்பது வெகு நேர்த்தியானது.

இத்தகைய பொதுநல சேவையையே தமது பணியாகக் கொண்டிருந்த கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் எல்லாச் சிறப்புகளையும் பல்லாண்டுகள் வாழ்வும், அவர்கள் தளர்த்து இன்னும் புகழ்கதைகளிலும் தம் சேவை செய்துவர இன்னுள் சுரக்கவும் எல்லாம் வல்ல இறையகீழே இறைஞ்சுகிறேன்.

வாசக நேயர்களுக்கு

இதில் குறிப்பிட்டிருந்த வண்ணம் இந்த ஆவணிமாத இதழ் முழுதானதே தமிழ்நாட்டுப் பேரறிஞர்கள் பலரைக் கொண்டு எழுதியுள்ளது. வி. க. வைப் பற்றிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டிரு. வி. க. மணியிழாமலாகச் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம்; ஆதலால், 'வார்தா வினைவுகள்' தேவதேவி 'சூயோதிஷ் பல ரகசியம்' ஆகிய தொடர் கட்டுரைகள் வெளியிடப்படவில்லை. அடுத்த இதழிலிருந்து, அவை வழக்கம் போல் தொடர்ந்து வெளிவரும்.

—ஆசிரியர்.

சுபாஸ் இல ஆவணியீ நவக்கிரக * நிராயன சுத்த ஸ்டடம்

(இந்தியா ஸ்டான்டர்ட் கடியாரமணி-சென்னை காலில் 7-மணிக்கு)

வ. ந.	சுதந்திர நேரம்	சூரியன்	சந்திரன்	அங்குரங்கள்	புதன்	குரு	சுக்ரன்	சனி	தாரக
	ம	மி	ச	பா	க	பா	க	பா	க
1	21	38	02	119	50	317	02	33	02
2	21	41	59	120	48	331	41	33	37
3	21	45	55	121	46	346	21	34	12
4	21	49	52	122	44	0	10	34	46
5	21	53	48	123	42	14	00	35	21
6	21	57	45	124	40	26	57	35	55
7	22	01	42	125	38	39	55	36	30
8	22	05	39	126	36	52	12	37	04
9	22	09	35	127	34	64	30	37	38
10	22	13	32	128	32	76	24	38	11
11	22	17	28	129	30	88	19	38	44
12	22	21	25	130	28	100	06	39	17
13	22	25	21	131	26	111	53	39	50
14	22	29	18	132	24	123	45	40	22
15	22	33	14	133	22	135	37	40	54
16	22	37	11	134	20	147	49	41	26
17	22	41	07	135	18	159	51	41	58
18	22	45	04	136	16	172	18	42	29
19	22	49	01	137	14	184	46	43	00
20	22	52	58	138	12	197	42	43	30
21	22	56	54	139	00	210	38	44	00
22	23	00	51	140	08	224	08	44	30
23	23	04	47	141	06	237	39	45	00
24	23	08	44	142	04	251	48	45	29
25	23	12	40	143	01	265	57	45	58
26	23	16	37	143	59	280	40	46	26
27	23	20	33	144	57	295	23	46	55
28	23	24	30	145	55	310	19	47	24
29	23	28	26	146	53	325	16	47	50
30	23	32	23	147	51	339	54	48	17
31	23	36	20	148	49	354	33	48	44

ஆகாயக் காட்சி:—6உ முன் இரவு மணி 12-10க்கு சசிக்கு வடக்கில் பா 3-20ல் குரு-சந்திர சமாகமம். 8உ முன் இரவு மணி 11-50க்கு சசிக்கு வடக்கில் பா 2-40ல் சனி-சந்திர சமாகமம். 12உ முன் இரவு மணி 1-50க்கு சசிக்கு வடக்கில் பா 1-50ல் குரு-சந்திர சமாகமம்.

இரவேணிகள்:—4உ முன் இரவு மணி 5-26க்கு புதன் சிங்க மிருத்த கடு வியா ராசிக்குப் இரவேணிக்கும். 14உ சுக்ரன் மேற்கே வக்ரோத்தமம்; 25உ கிழக்கில் வக்ரோத்தமம். 23உ பாழம்தம்.

* அயனம்சம் பா-22 கலை-56 விகலை 15-7548 கூட்ட சாயன கிபுடம் வரும்.

† ஆறு ராசி அல்லது பாதை 180 கூட்ட கேது கிபுடம் வரும்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

கபாணாபுரி ஆவணிமீ கவிபுகாதி 5045, சாவிவாகனம் 1863
பசவம் 1333, கொல்லமாண்டு 1119, ஹிஜிரா 1332
இங்கிலாந்து 1943ஆம் ஆகஸ்ட்—1943ஆம் செப்டம்பர்

திதி.		நகர்தாம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்
1	17 செவ்	துதி34-17	சத16-51	மர60
2	18 புத	திரு29-23	பூ13-11	அ13-11சி
3	19 வியா	சது25-17	உட்10-27	சித்60
4	20 வெள்	பஞ்21-38	ரே8-23	சி8-23அ
5	21 சனி	சஷ்19-09	அக7-47	சித்60
6	22 சூ	சப்17-56	பத்7-45	ம7-45சி
7	23 திம்	அ17-27	கார்9-36	ம9-33அ
8	24 செவ்	ரவ18-41	ரோ12-07	அ12-07சி
9	25 புத	தச31-07	மிகு16-17	சித்60
10	26 வியா	ஏ24-33	திரு20-57	ம20-57அ
11	27 வெள்	து29-25	புன26-24	சித்60
12	28 சனி	திச34-13	பூச32-56	சி32-56ம
13	29 சூ	சசி39-07	சூ39-35	சி39-35ம
14	30 திம்	●43-48	மக45-36	ம45-36சி
15	31 செவ்	ரே48-09	பூ50-57	அ50-52அ
16	1 புத	துதி51-07	உத்55-48	அ55-48ம
17	2 வியா	திரு53-23	அ30-00	சித்30
18	3 வெள்	சது54-37	0-09	அ0-09சி
19	4 சனி	பத்53-56	சித்2-23	ம2-23சி
20	5 சூ	சஷ்52-12	க3-07	சி3-07ம
21	6 திம்	சப்49-17	அ2-58	ம2-58சி
22	7 செவ்	அ45-34	அனு1-47	சி1-47
23	8 புத	ரவ40-51	மூல56-27	ம56-27அ
24	9 வியா	தச35-23	பூ52-49	சித்30
25	10 வெள்	ஏ29-21	உத்49-13	சி49-13ம
26	11 சனி	துவ23-27	திரு44-58	சித்60
27	12 சூ	திச17-25	அ40-47	ம40-47சி
28	13 திம்	சந37-12	சி37-12	ம37-12அ
29	14 செவ்	ப06-03	பூ33-36	ம33-33அ
30	15 புத	ரே1-09	உட்35-24	சி35-24ம
31	16 வியா	துதி56-50	ரே28-17	சி28-17அ
		திரு53-27		

விஷ்ணுபதி புண்ய காலம்
கரிசன, சுபம் ஸிங்க
கஜ்ஜாலி திருவிழை
பஞ்ச சதுர்த்தி, கோ பூஜை
மருத்து செய்ய
மிகுத்திகை வீரதம்

	செவ்	சனி
4-கன்-புக		
25-வ-புதன்		
30-வ-சுக்கி		

அமாவாசியை வீரதம்
பாத்திரபத சுத்தம்
ஆபுதம் பவிஸ்-பதிற்
சாமோபா கர்மம்
பூ விநாயக சதுர்த்தி
ரிஷி பஞ்சமி
சஷ்டி வீரதம், ருர்ய சஷ்டி
அழக்தாபரண சப்தமி
துர்வாஷ்டமி, ஜ்யேஷ்டபூஜா
ஜ்யேஷ்ட கொள் வீரதம்
கந்த கவரி, ஆவணி மூலம்
ஆரீ வீரதாரம்பம்
பரிவர்த்தன ஏகாதசி
சவிரிபிரதோஷம்
விவாகாதிகள்
அனந்த வீரதம்
மஹாநாயாரம்பம்
பாத்திரபத பஞ்சாம்-அருண்
ய சயன வீரதம்
புருஷத்ஸூம வீரதம்

செவ்	சனி
சூ	பு

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜ சஞ்சீவி நிராவகத்தை, காலை மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-நாட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேக ரோகங்கள், மேக வாயு, தணர்வாதம், முழங்கால் வாதம், குதிகால் வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், நுழிப் புண்கள், புரை யோடுகிற புண்கள், நிமிர் வாய்வு, கைகால் ஹரல்களில் மேகரீர் தங்கிய கோய்கள், கிரத்தி முதலிய கிரத்திப் புண்கள், துடைவாயை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல பூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சு போல் போகும். இது அநேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செளக்கியத்தை உண்டு பண்ணி அதிக அனுபவத்திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைக ளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும், தேக இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுக மாக்கி வியாதிகளைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக்கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0. தபாற்குறி வேறு.

எ லீ க் ஸ் ரை ன்

மேகரோக நிவாரணி!
தாது விருத்திக்கு நிகரற்றது!!

மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி மலையாளத்தில் தயார் செய்தது.

பத்தியம் கிடையாது. ருசிகரமானது. இந்தச் சுத்திக்கும் இரத்த விருத்திக்கும், தசை விருத்திக்கும், தாது பலத்திற்கும் இது ஒரு அமிர்த சஞ்சீவி யாகும். கான்பட்ட வெள்ளை, வெட்டை, மேகனியாதி, துரீர், மூலச்சூடு, கரம்புத் தளர்ச்சி, விரியக் குறைவு, லிங்கப்புண், லிங்கப் புற்று, மேகப் படைகள், உடம்பு ஊரல், அஜீரணம், மலச்சிக்கல், கைகால் நோவு, மயக்கம், இடுப்பு வலி, மூத்திரரோய் முதலிய எல்லாவிதமான மேக வியாதி களைப் போக்கி, புத்துயிர் அளித்து இல்லற இன்பத்தை அனுபவிக்கச் செய்து, யௌவனத்தைத் தரும். ஆண் பெண் யாவரும் சாப்பிடலாம்.

20-நாள் மருத்து 40-வேளைக்கு (நூன குணத்துக்குப் போதுமானது) ரூபா 2-0-0

குன்மக் குடாரி

ஸ்டமக் பவுடர்:
ஆபரேஷன் தேவையில்லை:

சகலவித வயிற்று வலியையும் Appendicitis என்னும் வயிற்றிறுண்டாகும் வியாதியையும், புண்களையும், வயிற்றை ஆபரேஷன் செய்யாமல் இம்மருந்து உத்தரவாதத்துடன் குணப்படுத்தும். இம்மருந்து மலையாள அஷ்டாங்க முறைப்படி தயார் செய்தது. (அல்சர்), அஜீரணம், மலபத்தம், குடலிரைச்சல், புளியேப்பம், வயிற்றுக்குத்தல், குடல்புண், ரணம், சதை வளர்தல், குலைக்கட்டி, கரலில் சதை வளருத்தல், குன்மம், சாப்பிடும் முன்னும் இன்னும் வயிற்றில் உண்டாகும் வலி இன்னும் பலவிதமான வியாதி களையும் குணப்படுத்தும்.

30-நாள் 60-வேளை மருத்து விலை ரூபா 2-8-0

விலாசம்:-தனலட்சுமி கம்பெனி, தபால் பெட்டி. கே. 167, மதராஸ்.

திரு. வி. க. மணியிழா வெளியீடு.

“ஜீவா” தீட்டிய
உன்னத சமூக சித்திரம்

“யான் ஏன் பெண்ணாய்ப் பிறந்தேன்?”

(விதவைப் பெண்ணொருத்தியின் உள்ளம் உருக்குங் கதை)

திருத்தமான இரண்டாம் பதிப்பு

‘சாரதா வித்யாலயா’ தலைவி சகோதரி ஆர். எஸ். சுப்புலட்சுமி,
பி. ஏ., எல். டி., பண்டிதை அசலாம்பிகை ஆகியோர்
சிறப்புரைகள் கொண்டது.

இக் கதையில் வரும் கதாநாயகி காமாட்சியின் சித்திரம்
தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிவரும் வைதவ்யத்தின் சித்திர
மாகும்.

“மண்பிறந்த மறிகடல் நூழ் உலகத்தினை வாழ்பவரீழ்

பெண்பிறந்தார் யான்பட்ட பெருந்துயரம் யார் பட்டார்?”

என்று காமாட்சி கைம்மை நிலையில் தான் அனுபவித்த கஷ்டங்
களை நினைத்துக் கதறுகிறாள். அவள் தன் சுயசரிதையைக் கூறு
வது வாயிலாக, பெண் குலத்தின் சரித்திரத்தையும், பெண்மணி
களின் உள்ள உணர்ச்சிகளின் எழுச்சி வீழ்ச்சிகளையும் ஒன்றோ
டொன்று ஒன்றியும் பகைத்தும் உண்டாக்கும் விளைவுகளையும்
கன்கு விவரிக்கிறாள்.

ஆண் பெண் அனைவரும் படிக்கவேண்டிய சிறந்த புத்தகம்

அழகிய சித்திரப் படங்களுடன் வெளிவந்து விட்டது!

**இன்றே ஒரு பிரதிக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்
விலை ரூபாய் ஒன்று.**

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

